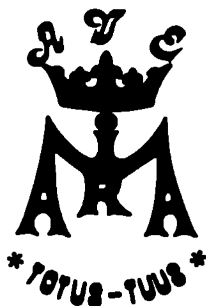

APOSTOLATSKI CENTAR "SAV TVOJ"

MOLITVENIK

Sv. Ljudevitu Mariji Grignionu Montfortskome

utemeljitelju i duhovnom ocu misionara montfortanaca

Zdravo Marijo,
Zlatna.
Kraljice mira,
prepuna sjaja
Zvijezdo što kroz tminu vodi
život moj.
Sav se danas predajem Tebi,
Krasna,
Majko moja i Majko
Krista Kralja
Da uvijek budem Njegov i uvijek
Sav-Tvoj.

Naslov: Molitvenik Sv. Ljudevitu Mariji Grignionu Montfortskome

Nakladnik: Apostolatski centar «Sav Tvoj»
Priprema i tisak: Apostolatski centar «Sav Tvoj»

Priredio: p. Miljenko Sušac SMM – misionar monfortanac
Lektura: Miroslava Lucić

Naklada: 1500 kom
ISBN: 978-953-7668-42-6

Narudžbe na adresu:

Apostolatski centar "Sav Tvoj"
Porečka 62
10 000 Zagreb
Tel/fax: 01/23 70 332
Tel: 01/23 71 822

MOLITVENIK

Sv. Ljudevitu Mariji Grignionu Montfortskome

utemeljitelju i duhovnom ocu misionara monfortanaca

Zagreb, 2015.

MOLITVENIK

Sv. Ljudevitu Mariji Grignionu Montfortskome

S dopuštenjem redovničkih poglavara: *priredio p. Miljenko Sušac SMM – misionar monfortanac*

Predgovor

Poštovani, ovaj mali molitvenik je zamišljen kao priručnik za širenje štovanja i pobožnosti prema sv. Ljudevitu Mariji Grignionu Montfortskome, utemeljitelju i duhovnom ocu misionara monfortanaca. Naime, monfortanska redovnička obitelj, Misionari monfortanci, Kćeri Mudrosti i Braća sv. Gabrijela, slave tristo - godišnjicu smrti njihova utemeljitelja i duhovnog oca (1716 – 2016), te ovo želi biti naš skromni doprinos širenju štovanja sveca.

Na hrvatskome jeziku je objavljen veći dio pismene ostavštine sveca. Koliko nam je poznato prvi puta se radi jedan molitveni priručnik ove vrste. On je prije svega namijenjen misionarima monfortancima i njihovim suradnicima, ali i svim vjernicima u Hrvatskoj. Sv. Ljudevit je imao čudesan duhovni put kojim je došao do sjedinjenja s Bogom, po Mariji, i sigurno zaslužuje da bude više poznat u široj vjerničkoj javnosti a jedan on načina za to je svakako i ši-

renje pobožnosti prema svecu. Povlašteni način zajedništva i prijateljevanja sa svecima je naša molitva upućena njima kao našim zagovornicima. To od srca želimo svima koji će se moliti sv. Ljudevitu.

Na početku molitvenika sabrali smo neke molitve samog sveca. Na takav način moleći naslućujemo molitveni duh Ljudevita koji i nas potiče na veću ljubav prema Bogu, Mariji i Crkvi. Preostali dijelovi su molitve upućene svecu da nas zagovara kod Boga u raznim potrebama.

A Crkva potiče sve vjernike na molitvu svecima. O tome Direktorij o pučkoj pobožnosti i liturgiji poticajno poručuje:

„Nauk Crkve i njezina liturgija svece i blaženike, koji već »u svoj jasnoći« gledaju »Trojedinoga Boga«, predstavljaju kao:

-povijesne svjedoke sveopćega poziva na svetost. Oni, izvrstan plod Kristova otkupljenja, dokaz su i dokument da Bog u svim vremenima i u svim narodima u najrazličitijim društveno-kulturalnim uvjetima, i u različitim životnim prilikama zove svoju djecu da postignu savršenstvo Kristovo (usp. Ef 4,13; Kol 1,28);

- izvrsne Gospodinove učenike i uzore evanđeoskoga života; u procesima za proglašenje svetima Crkva prepoznaje junaštvo njihovih kreposti i predlaže ih nama da ih nasljedujemo;

- građane nebeskoga Jeruzalema koji bez prestanka pjevaju Bogu slavu i Božje milosrđe; u njima se, naime, ispunio vazmeni prelazak s ovoga svijeta k Ocu;

- zagovornike i prijatelje vjernika koji još hodočaste zemljom, jer sveci, premda uronjeni u Božje blaženstvo, poznaju nevolje svoje braće i sestara i prate njihov hod molitvom i zaštitom;

- zaštitnike mjesnih Crkava, čiji su često bili utemeljitelji (sveti Euzebije u Vercelliju) ili svijetli pastiri (sveti Ambrozije u Milanu); zaštitnike naroda, jer su bili apostoli njihova obraćenja na kršćansku vjeru (sveti Toma i Bartol za Indiju) ili izraz njihova nacionalnoga identiteta (sveti Patrik za Irsku); društava i zanimanja (sveti Homobonus za krojače); u posebnim prigodama - u času poroda (sveta Ana, sveti Rajmund Nonnatus); u času smrti (sveti Josip) i za dobivanje posebnih milosti (sveta Lucija za čuvanje vida), itd.

Sve to Crkva ispovijeda kada, zahvalna Bogu Ocu naviješta: »njihov život nam je primjer, njihov zagovor pomoć, zajedništvo s njima izvor pravoga bratstva«.

Na kraju valja naglasiti da je posljednji cilj štovanja svetaca slava Božja i posveta čovjeka po životu potpuno usklađenom s Božjom voljom i nasljedovanje kreposti onih koji su bili najizvrsniji učenici Gospodinovi“ (210 -212).

Dao Bog, Majka Božja i zagovor sv. Ljudevita da po ovom molitvenom priručniku osobnu i zajedničku molitvu vjernici dobiju obilje Božje milosti i Božjih darova.

p. Miljenko Sušac SMM – misionar monfortanac

1. ŽIVOT SV. LJUDEVITA

Sv. Ljudevit-Marija Grignion se rodio 31. siječnja 1673. u Montfort-La-Cane-u u francuskoj pokrajini Bretanji u brojnoj i duboko kršćanskoj obitelji. Dva njegova brata postat će svećenici, dvije sestre redovnice a tri majčina brata su bili također svećenici. Otac Ljudevita, Ivan Baptista, po zanimanju je bio odvjetnik. Majka sv. Ljudevita Ivana Robert je bila pobožna, nježna, jaka i predana, a u obitelji je širila toplinu vjeru, vedrinu, pouzdanje i mir.

Ljudevit priznaje da su ga roditelji odgojili „u strahu Božjemu“ (Pis. 20) Veći je dio djetinjstva proveo nedaleko od rodnog mjesta u Iffendicu. Još od ranog djetinjstva pokazivao je izvanredne znakove pobožnosti, osobito prema Gospi. Povlačio se iz dječjih igara i molio krunicu, a još kao dječačić gorljivo je govorio o Bogu majci i članovima obitelji.

Godine 1685. polazi humanističku školu u Rennesu u isusovačkom zavodu svetog Tome. Uz čvrstu volju i marljivost, Ljudevit je bio obdaren velikom inteligencijom te je redovito bio jedan od najboljih đaka i studenata.

Isusovački odgojitelji će ga se na poseban način dojmiti i potaći na određena duhovna usmjerenja. O ritmovima duhovnog života sv. Ljudevita iz tog vremena prijatelj i školski kolega Blain zapisa: „Prepuštao se molitvi i pokori i nije mogao ni u čemu uživati osim u Bogu samome. Sve drugo mu je izgledalo bez ikakva okusa“. Ljudevit je osjećao duboku sklonost prema siromasima i želju da živi

kao zadnji siromah što se izravno protivilo očevom idealu društvenog promaknuća za svoga sina.

Ljudevita je jedino privlačio svećenički poziv. Zahvaljući gđici de Montigny u jesen 1692. uputi se u Pariz kako bi nastavio studij u sjemeništu sv. Sulpicija koje je u to doba bilo najpoznatije središte vjerske posttridnetske obnove u Francuskoj. Odlazak u Pariz za sv. Ljudevita označava definitivno oslobađanje od obiteljskih i svih drugih uvjetovanja. Prvom siromahu kojega susretne daruje sve novce koje je dobio za put, mijenja s njim svoje novo odijelo za njegovo staro i poderano te čini zavjet potpunog siromaštva i predanja u Božju providnost koji će doslovno i vjerno opsluživati do kraja života.

Duhovni put seminariste Grigniona u Parizu zadobiva novi zaokret. U Parizu će ostati u ozračju formacije sv. Sulpicija (1692. – 1700.) koje je bilo duboko prožeto francuskom školom duhovnosti, dok će teološke studije pohađati na Sorboni. Po preporuci gđice de Montigny, u Parizu je primljen u zajednicu Klaudija Bottu de la Barmondierea, u kojoj se živjelo u dostojanstvenom siromaštvu.

Godinu dana poslije, nakon smrti de la Barmondierea, bio je pripušten u zavod de Montaigua, zajednicu gosp. Bouckera. Cijela Francuska ulazi u veliku ekonomsku krizu koja se na poseban način osjetila u Parizu te je ta zajednica došla na rub bijede. Ljudevit je primoran prositi svakodnevni kruh, obavljati tri puta tjedno teška cijelonoćna bdijenja pored mrtvaca kako bi mogao nastaviti započeti put formacije. On osobno vedro živi u mističnom ozračju

oslobađajućeg siromaštva i to uz „svete asketske ludosti", kako reče Blain, koji mu se u međuvremenu pridružio u Parizu, u „mrtvljenju bez ograničenja." Ubrzo se razboli te je bio prebačen u Hotel Dieu, stjecište zadnjih siromaha. Vjerovalo se da je pri kraju života, ali iznenada sam Ljudevit proročki navijesti da će ubrzo ozdraviti, što se i obistinilo.

Tijekom godine 1695. ulazi u malo Sjemenište svetog Sulpicija te će njegov život konačno imati ustaljeni ritam sa svime što je potrebno za uredan život sjemeništarca. Novi Ljudevitov duhovnik p. Bauyn mu dopušta da slijedi svoja nutarnja nagnuća k molitvi do te mjere da Grignon „nije nikada gubio s vida Boga i njegovu prisutnost" i pokori bez ograničenja. Nakon smrti p. Bauyna Grignion za novog duhovnika bira p. Leschassiera koji je bio jako obazriv i nepovjerljiv prema izvanrednim putovima te podlaže Grigniona kušnji duhova, tj poslušnosti i javnoj podložnost po poniženju, dovodeći u redovntu mjeru njegova izvanredna mrtvljenja.

U međuvremenu je Ljudevit završio prvi ciklus teoloških studija na Sorboni te je odlučio da ne pohađa daljnje studije zadovoljivši se večernjim predavanjima koje je jedan profesor teologije imao u sjemeništu. On sam se odlučio za „znanost svetaca", to jest za čitanje svetačke i duhovne literature.

Takav je raspored sjemeništarcu ostavljao više vremena za vlastitu osobnu lektiru. U zajednici je obavljao još službe ceremonijera i katehete. U to vrijeme Ljudevit počinje pisati *Pjesme* duhovnog sadržaja u čemu će ustrajati cijeli

život te danas imamo njegov opus od 20 000 redaka. U marijanskoj pobožnosti Ljudevit sazrijeva i raste sve do svetog ropstva ljubavi ili potpune posvete.

Neposredno prije ređenja, Ljudevit s jednim drugim sjemeništarcem hodočasti u marijansko svetište Chartres gdje ostaje 7 sati u nepomućenom miru u molitvi, kao u nekoj ekstazi.

Za svećenika je zaređen 5. 6. 1700. g., a prvu svetu Misu je slavio u marijanskoj kapelici župne crkve sv. Sulpicija. Želio je postati misionar u stranim zemljama. Isprva je mislio na Kanadu. Duhovni vođa vlč. Leschassier, odvraća ga od toga i želi ga zadržati u sjemeništu sv. Sulpicija da radi na odgoju novih svećenika, a kad je to Grignion odbio, upućuje ga u zajednicu vlč. Lévéquea u Nantes kako bi se posvetio održavanju pučkih misija za siromahe i zapostavljene župe.

Pomanjkanje misionarskog dinamizma u zajednici u Nantesu prisiljava mladog svećenika na mučnu neaktivnost i on pred duhovnim vođom vlč. Leschassier, ne skriva svoje razočaranje, i kao u nekom proročkom kriku mu piše o želji za utemeljenjem jedne male zajednice svećenika koji bi pod Marijinom zaštitom siromasima naviještali evanđelje: „Zaista, moj predragi Oče, ja nisam vrijedan tako časne službe, ali, videći potrebe Crkve, ne mogu a da bez prestanka uzdišući ne tražim jednu siromašnu družbu dobrih svećenika koji bi tu službu obavljali pod zaštitom Preblažene Djevice.“ (Pis. 5)

Od ljeta 1701. bilo mu je omogućeno da u toj biskupiji obavi niz misija među kojima se ističu misije u Grandchampsu. No već u proljeće iste godine, misionar se u Fontevraultu susreće s gđom de Montespan koja ga je dovela u vezu s mons. Girardom, biskupom u Poitiers-u. Zahvaljujući toj vezi i spletu okolnosti, napušta zajednicu u Nantesu i postaje duhovnik Opće ubožnice toga grada u koju su bili zatvoreni zadnji od siromaha. To je bilo koncem studenoga 1701. g. Pokušao je preurediti ono što je ubožnicu činilo kućom nereda i malim Babilonom.

Tijekom tih mjeseci, kad mu je bilo dano služiti siromasima, susreo je i Mariju-Lujzu Trichet, koja će postati prva sestra nove redovničke zajednice koju je svetac htio utemeljiti, Kćeri Mudrosti. On ju je uveo u ubožnicu te joj je 2. veljače 1703. dao redovničko odijelo, sivi habit, koje je ličilo odjeći seoskih sluškinja tog doba.

Isprva je bio lijepo primljen u ubožnici, ali se brzo sukobio s klikom i protivljenjima osoblja koje nije htjelo slijediti zahtjevnu duhovnu i organizacijsku obnovu zbog kojih je morao napustiti mjesto i službu.

Tri godine nakon što je postao svećenik i nakon naizgled dva neuspjela apostolata, Ljudevit, tražeći duhovnu pomoć i potporu, vraća se u Pariz gdje se još pri kraju studija nalazio prijatelj Blain, svi njegovi odgojitelji te posebno duhovnik vlč. Leschassier, kojega Ljudevit smatra svojim duhovnim ocem. Prvo odlazi u parišku ubožnicu La Salpétriere, gdje još jednom nalazi prigodu da poslužuje bolesnima i siromasima, ali je i iz nje udaljen. Njegovi odgojitelji sulpicijanci

i vlč. Leschassier ga odbijaju, a da ga nisu niti saslušali jer po njihovu sudu, Ljudevit ne slijedi savjete, mjere opreza i konformizma u svećeničkoj službi kako su ga oni odgajali te tako baca ljagu i na njihovu uglednu ustanovu.

Ljudevit se povlači pod stubište isusovačkog novicijata u ulici *Pot de fer* te veći dio dana i noći provodi u molitvi. Nakon 13 godina Ljudevit se vraća u ozračje isusovačkog duhovnog vodstva i do kraja života za duhovnu pomoć će se isključivo obraćati isusovcima. Ljudevit osobno ta protivljenja proživljava u traženju sjedinjenja sa Mudrosti, kako on naziva Isusa Krista. Priznaje da traži „mudrost dan i noć s više žara nego ikada." (Pis 13) Ostavljen od svih, svetac proživljava ono iskustvo koje se u mistici naziva tamna noć duha, a sam kaže da je „osiromašen, raspet i ponižen više nego ikada", ali je svjestan da je to „posluga i nužna pratnja što je Božanska Mudrost šalje u kuću u kojoj se želi nastaniti." (Pis 16)

Do kraja 1703. g. Montfort je uspješno s pariškim kardinalom surađivao u obnovi samotišta i pustinjačkog života na brdu Mont-Valerienu. Posjećuje prijatelja iz đačkih dana iz Rennesa Klaudija Poullarta des Placesom koji je u međuvremenu bio osnovao sjemenište za odgoji novih svećeničkih zvanja u Parizu. Ljudevit mu je govorio o svojim planovima o osnivanju družbe misionara za što je Klaudijo imao puno razumijevanje te je ostavio mogućnost da sjemeništarci koje on odgaja, jednoga dana uđu u tu družbu. Od tada će sv. Ljudevit to pariško sjemenište *Duha Svetog* smatrati i sjemeništem svoje buduće družbe. Kao znak duhovnog za-

jedništva des Places pozva Montforta da u sjemeništu održi više predavanja. Plod tih susreta je jedno od remek - djela monfortanske duhovnosti, knjižica *Ljubav vječne Mudrosti,* na čijem pisanju je Ljudevit vjerojatno tada počeo ozbiljno raditi sve do kasnije definitivne recenzije kakvu mi danas poznajemo.

Jednoga dana, siromasi iz Poitierske ubožnice napisali su molbu i postigli da im se vrati njihov kapelan, što svetac i prihvati na duhovnikov poticaj.

Ubrzo nakon toga u pismu od 28. 4. 1704. Ljudevit se povjerava vlastitoj majci i piše da je došao do duhovog braka s Kristom Mudrošću i križem, te time završava jedno razdoblje njegova duhovnog puta duboko označenoga traženjem sjedinjenja s Mudrosti. Došao je do vrhunaca mogućeg mističnog života na zemlji:

„Vjenčao sam se Mudrošću i križem i tu je moje čitavo blago vremenito i vječno, zemaljsko i nebesko, a ono je tako veliko, da kad bi bilo dobro poznato, mojoj bi sudbini zavidjeli najbogatiji i najmoćniji kraljevi zemlje. Nitko ne pozna tajnu o kojoj govorim, ili posve malo njih. Ti ćeš je spoznati u vječnosti, ako se sretno spasiš, jer se može dogoditi i protivno: držći i više ljubi." (Pis 20) A po kazivanju prijatelja Blaina svetac mu je povjerio da je kušao u duši trajnu Isusovu i Marijinu prisutnost.

Tijekom rada u župi san Savio 1705.g. u Poitiersu, Ljudevit susreće mladića Maturina Rangearda koji je želio postati brat redovnik i poziva ga da ga slijedi na što ovaj spremno

pristaje i postaje najvjerniji njegov pratilac do smrti. To je bio začetak toliko željene družbe Marijinih misionara.

Kad je Ljudevit ponovno, zbog protivljenja sličnih onima prije, bio prisiljen napustiti službu kapelana ubožnice u Poitiersu i pastoral pučkih misija koje mu je bio povjerio lokalni biskup, odlučio je hodočastiti pješice u Rim kako bi susreo papu i razriješio sve dvojbe oko svoga poslanja. Zbog protivljenja na koja je u Francuskoj nailazilo njegovo djelovanje, bio je prisiljen postaviti temelje svog poslanja. Primljen u audijenciju kod Svetog Oca Klementa XI. 6. lipnja 1706., ponudio se da radi u misijama na Istoku. Papa ga zamoli da ostane u Francuskoj trajno uznemirivanoj raznim strujanjima krivovjerja, poglavito jansenizma, i odobri mu cilj i način kojega se do tada držao: obnoviti kršćanski duh obnovom krsnih zavjeta. Vraća se u domovinu opskrbljen naslovom apostolskog misionara kojim ga je počastio Vrhovni Svećenik.

Na povratku iz Rima misionar je otpočinuo u Poitiersu. Preko Saumura, gdje je susreo Ivanku La Noue, uputio se u Mont-Saint-Michel da svetkuje blagdan svetog Mihaela Arkanđela, 29. rujna 1706. Tako se približio Bretanji, kamo ga je privlačila osoba o kojoj mu je govorio vlč. Bellier, svećenik u Rennes-u, koji ga je kao studenta upućivao na skrb oko siromaha, te je razgovarao s njime o bretanjskim misijama. Zaista treba vlč. Bellieru zahvaliti što se Montfortski pridružio ekipi vlč. Leudugera, skolastika iz Saint-Brieuca. Surađivali su do kolovoza 1707. Neki neugodan incident učinio je da su se rastali, a čini se da

mu najdublji uzrok leži u različitom shvaćanju načina apostolskog života.

Tada se Ljudevit-Marija s dvojicom braće vjernih pratilaca, Maturinom i Nikolom, nastani u samotištu, koje je smješteno posred šume njegovog rodnog mjesta Montfort-La-Canea. I to je bilo prvo rađanje jedne monfortanske zajednice.

Montfortov životni put može nam pokazati mreža njegovih mnogobrojnih putovanja i postaja uzduž i poprijeko biskupija Saint-Brieuca, Saint-Maloa, Nantesa, Lucona i La Rochella, a da se ne propuste duga proputovanja koja su ga vodila u Saint-Ló- Rouen, Pariz ... Montfort je imao i posebnu milost da vidi Isusovu prisutnost u osobama siromaha i bijednika. Oni su ga prozvali »dobri otac Montfortski».

Sredinom 1708. Montfort je ponovno stigao u krajeve Nantesa, gdje su zaredale misije velikom učestalošću. U tom je razdoblju došlo do neprilike koju možemo nazvati aferom Kalvarije u Pontchateauu. Nakon što se sam osvjedočio u Mont-Valerienu, blizu Pariza, o važnosti svetišta posvećenog muci Isusovoj na otvorenome, Montfort je zamislio podići monumentalnu Kalvariju na spomen Golgotske žrtve koja je trebala biti privlačni duhovni centar za cijelu regiju.

U Pontchateauu svetac je pokrenuo cijelu pokrajinu i nakon godinu dana rada, a ponekada je radilo i do 500 ljudi dnevno, uspio podići umjetno brdašce i postaviti na nj tri križa u prirodnoj veličini. Navečer 13. rujna 1710., u predvečerje svečanog blagoslova, stiže biskupov nalog po za-

povijedi samoga kralja da se obred odgodi. Kratko nakon toga brdašce je bilo sravnjeno sa zemljom jer su ga svečevi protivnici ponovno oklevetali prikazujući zdanje kao moguću vojnu utvrdu ukoliko bi došlo do engleske invazije. Da mjera bude puna, biskup iz Nantesa zabranio je misionaru svaku službu, pa mu nije preostalo drugo nego se povući k isusovcima. Ovaj događaj predstavlja vrhunac progona koji je Montfort doživio.

Montforta ni to nije slomilo. U Nantesu je imao mogućnosti osnovati i utvrditi djela u korist siromaha i zalagati se za njih u vrijeme poplave rijeke Loire. Treba također spomenuti da je u tom razdoblju postao članom Dominikanskog Trećeg reda.

Ove kušnje u biskupiji Nantesa nisu odvratile sv. Ljudevita od misionarskog djelovanja. Mons. Lescure i Champflour primili su ga 1711.g. u svojim biskupijama Lucon, odnosno La Rochelle, i vjerno ga podržavaju u održavanju misija i ne dopuštaju klevetnicima da mu priječe pastoralni rad. Velik broj župa tih dviju biskupija čuo je njegovo propovijedanje.

Čini se da se u tom razdoblju očituje u svoj veličini njegova misionarska zamisao i pedagogija, te poprimaju nove izglede.

U svom boravištu u samotištu saint Eloi u gradu La Rochelleu 1712.g. Ljudevit piše remek-djelo svoje duhovnosti koje će po njegovim proročkim riječima biti zagubljeno i djelomično uništeno. Bit će objavljeno tek 1842. g. pod naslovom koji ne potječe od sveca nego od prvog priređiva-

ča: *Rasprava o pravoj pobožnosti prema blaženoj Djevici Mariji.* Sam svetac je napisao i njegov sažetak vjerojatno za jednu redovnicu u Nantesu, a taj spis poznat je pod naslovom *Marijina tajna.*

Radeći s ljudima Montfort spoznaje da su male škole veoma važne kao sredstvo evangelizacije, te je uz potporu i razumijevanje biskupa Champfloura sve učinio da 1713.g. u La Rochelle dođu Marija-Lujza Trichet i Katarina Brunel, dvije prve Kćeri Mudrosti, za taj apostolat. Njih dvije su do tada bile uposlene posluživanjem siromaha u ubožnici u Poitiersu.

U tom istom razdoblju, više nego ikad, svetac se bavi utemeljenjem redovničkee zajednice svećenika Marijinih misionara koji bi u njegovom duhu nastavili misijsko djelo. U tu svrhu 1713..g piše *Pravila misionara Marijine družbe* i *Goruću molitvu.* Ponovno i ponovno poduzima korake, te ide u Pariz, onima koji su naslijedili prerano preminuloga gosp. Poullarta des Placesa, koji je bio obećao 1703. g. da će mu odgojiti buduće svećenike za njegovu družbu. Upravitelji sjemeništa *Duha Svetoga* ponovno to isto obećavaju svecu. Uistinu četiri sjemeništaraca koji su tom zgodom slušali sv. Ljudevita, postati će misionari u njegovoj družbi, od kojih trojica tek nakon njegove smrti.

Montfort ide i u Rouen susresti Blaina, a usput u Rennesu piše *Pismo prijateljima križa.* U Rouenu pokušava oduševiti kanonika Blaina, prijatelja iz zavoda i iz sjemeništa, da mu se pridruži i pomogne u utemeljenju toliko željene družbe što ovaj odbije. U tom zadnjem razgovoru dvojice

prijatelja Ljudevit opravdava svoj duhovni put dosljednog nasljedovanja Isusa i radikalnog života po evanđelju novom apostolatskom i misionarskom mudrošću i duhovnošću, a povjerio mu je i da u duši „kuša stalnu Isusovu i Marijinu prisutnost".

Po povratku u La Rochelle svetac nastavlja sve svoje aktivnosti i radi na svim svojim planovima i željama. Iz grupa laika, suradnika sv. Ljudevita koji postadoše učitelji u kršćanskim školama za djecu siromaha, razvila se redovnička nesvećenička družba *Braće sv. Gabrijela*. Na poseban način ih je preustrojio p. G. Deshayes, jedan od nasljednika sv. Ljudevita. Braća sv. Gabrijela su dio velike monfortanske obitelji koja njeguje i svjedoči duhovnost sv. Ljudevita i ima svoje korijene u njegovu apostolatu.

Između jednih i drugih misija u samotištu saint Eloi, Montfort piše još jedan biser svoje duhovnosti, *Čudesnu tajnu svete krunice za obraćenje i spasenje.*

U veljači 1715. g. Montfort susreće vel. Vatela koji ga je još kao sjemeništarac slušao u sjemeništu Duha Svetoga u Parizu i koji se pridružuje njegovoj misionarskoj skupini. A u listopadu iste godine upoznaje i vel. Renata Mulota koji je također ušao u krug suradnika sv. Ljudevita, a postat će i njegov prvi nasljednik u družbi misionara. Njih dvojica će zajedno s braćom koja su već s njime radila u misijama i u dobrotvornim školama, tvoriti prvu jezgru Montfortove družbe misionara.

Sredinom srpnja 1715. Montfort je ponovo u La Rochelleu. Nadgleda rad škola i događaje u maloj družbi Kćeri

Mudrosti. Glanvi je razlog ovog Ljudevitova boravka u gradu bio pisanje *Pravila Kćeri Mudrosti* i sudjelovanje u polaganju prvih zavjeta prvih dviju Kćeri Mudrosti i istovremenog početka redovničke formacije drugih dviju sestara.

Osim ovih glavnih već spomenutih spisa, sv. Ljudevit je napisao brojne kraće spise koje možemo naći u izvornom izdanju njegovih sabranih djela.

Ljudevit će nastaviti svoje misionarsko poslanje do kraja, jer je upravo za vrijeme misija u Saint-Laurent-sur-Sevreu, predao dušu Bogu 28. travnja 1716. u dobi od 43 godine. Pobožni narod je odmah počeo hodočastiti na njegov grob i štovat ga kao sveca.

Papa Leon XIII. je 1888. g. svečano proglasio Ljudevita Mariju Grigniona Montfortskoga blaženim, a 20. 6. 1947. g. papa Pio XII svetim. Veliki papa naših dana Ivan Pavao II u enciklici *Otkupiteljeva Majka* (br. 48) preporuča Montforta cijeloj Crkvi kao „svjedoka i učitelja" autentične marijanske duhovnosti.

2. MOLITVE SV. LJUDEVITA

Molitva klanjanja Bogu

Klanjajmo se neprestano Gospodinu u njegovim dobročinstvima. Blagoslivljajmo njegovu dobrostivost, navješćujmo njegovu blagost, klanjajmo se njegovoj veličini, veličajmo njegovu moć. Klanjajmo se neprestano Gospodinu i onom što on jest.

Gospodin je po naravi dobar, blag bez strogosti, lijep bez prijekora, velik bez mjere. Nikog nema njemu slična. Prašta ili kažnjava, stvara ili uništava, u svemu je dobrostiv. Klanjajmo se neprestano Gospodinu i onom što On jest.

On sam je svet, pravedan u svojim sudovima, velikodušan u svojim darovima, blag onima koji ga ljube. Svojom svemoći On je prisutan na svakom mjestu i zemlja i Nebo puni su njegove prisutnosti. Klanjajmo se neprestano Gospodinu i onom što On jest. (P 50)

Ljubiti Isusa

Kako je ugodno dan i noć pjevati hvalospjev o predivnoj ljubavi! O moj Isuse, ljubavi moja, ljubim te, ništa ne želim ljubiti osim tebe. Čovjek ne zna koja je sreća ljubiti te, moj Spasitelju. Ljubim Isusa! Kršćani, uzviknite tako, kušajte koliko je slatka ljubav. Uistinu, nemamo li razlog ljubiti tako dobrog Gospodina? On sam je beskrajno dobrostiv, čista ljepota, bez mane, bogat i darežljiv, dobar bez primjese zla. Što je slađe, što li razboritije do li voljeti ga cijelim srcem?

Kad ne bih ljubio Njega miloga, moje srce ne bi bilo zadovoljno. Bilo bi zarobljeno i uznemireno, sve bi mu postalo gorko. Ljubav oslobađa i kaže mu: «O Gospodine, tvoj jaram nije težak! O, kako je slatko ljubiti te!» (P 135)

Pobjeda križa

Križ je duboko otajstvo, bez puno svjetla ne može ga se spoznati. Da bi se razumjelo križ, potreban je uzvišen duh, a potrebno ga je shvatiti kako bismo se spasili. Narav zazire od križa, um se protiv njega bori, učenjaci ga ne poznaju, a đavao nastoji potući. Često čak ni pobožni nemaju križ u srcu, iako kažu da ga ljube, ustvari su lažljivci. Križ je neophodan, uvijek nas prati trpljenje. Valja se popeti na Kalvariju ili zauvijek propasti. Sveti Augustin zapisa da je čovjek odbačen, ako ga Bog ne popravlja, ako ga ne kuša. Putem križa ide se u domovinu. On je put života, to je put kraljeva. Svaki kamen je isklesan po svojoj mjeri da bi naposljetku bio postavljen na sveti Sion. Čemu služi pobjeda najvećem osvajaču, ako nema slave da pobijedi trpeći, ako mu uzor nije Isus koji je umro na križu, ako poput nevjernika odbaci drvo križa.

Isus Krist je križem svezao pakao, porazio buntovnika, osvojio svemir; dao ga je kao oružje svojim dobrim slugama. Križ očarava, razoružava ruke i srce. Pobijedit ćeš u tom znaku, rečeno je Konstantinu. Svaka velika pobjeda je stavljena pod okrilje križa. Čitajte u povijesti o njegovim čudesnim djelima, velikim pobjedama na zemlji i na Nebu. Usprkos sjetilima i naravi, politici i razumu, istina potvrđuje, uvjerava da je križ veliki dar. U tom vladaru nalazimo istinu, milost, mudrost i božanstvo. (P 19)

Žudnje za utjelovljenom Božanskom Mudrosti

Oprosti, Božanska Mudrosti, na mojoj gorljivosti jer ti si Učiteljica cijelog moga srca. Pohiti mi u pomoć, poslušaj moje govore. Sine Božji, ljepoto uzvišena, dođi k meni koji sam bez tebe, ja sam odbačenik, dođi k meni. S tobom bit ću kralj, ali kralj koji se pokorava tvom zakonu. O Riječi, jednaka Ocu, dođi k meni, svjetlo od svjetla, dođi k meni. S tobom ću jasno vidjeti i prkositi cijelom paklu. Isuse, utjelovljena Mudrosti, dođi k meni, Isuse utjelovljena Mudrosti, dođi k meni. Ništa nije milije od tebe, ali kakav je pakao biti bez tebe! O Mudrosti, Bože koji si postao čovjekom, dođi k meni, poznajem te, zovem te imenom, dođi k meni. S tobom i s tvojim križem bit ću zadovoljniji nego neki kralj. (P 103)

Želja za svetom Pričešću

Tisuće puta moje te srce želi, moj Isuse, kada ćeš doći? Biti bez tebe je mučeništvo, dođi, dragi moj zaručniče. Bez tebe osjećam krajnju mlitavost. Ljubavi, bez tebe uzdišem dan i noć. Želiš li da te ljubim? Dođi, dakle, zapali moju dušu ljubavlju. Ja sam izgubljena ovca, Ti, o dobri pastiru, čuvaj me od vukova, bez tebe bit ću rastrgan, dođi da prebivam s tobom. Danas te žudim, Kruše života, ne čekaj sutra, želim te blagovati, umirem od želje za tobom. Gladan sam, gladan sam, dajte mi kruha života. Žurno dolazim nasititi se na novoj gozbi. Žedan sam vode koju si obećao Samari-

janki, daj mi piti. Osjećam da se ledi moja siromašna duša, neka nebeski plamen siđe i zapali je. Hladan sam, razgori moju dušu. (P 112)

Beskrajna blaga Srca Isusova

Evo najvećeg čuda koje sam opjevao, slušajte predodređenici i sjedinite svoje melodije s mojom. Uzdižem se iznad samoga sebe, uspinjem se do blaženika i uzlazim do Najvišeg među kraljevima, uzvišenijeg od svih nebesa. Što vidim? Cijelo se Nebo divi, cijelo Nebo je začuđeno, vidim ono što ne mogu izreći, dođi kontempliraj, predodređeniče. Anđeli, molim vas, kažite mi što je taj lijepi plamen koji odsijava? To je Srce Marijina Sina i jedinorođenoga Sina Božjega. Smrtniče, s anđelima se klanjaj Srcu kojemu se treba klanjati, navještaj i pjevaj slave Srcu koje je ljubav ranila. Veliko otajstvo slave koje se ovdje na zemlji uopće ne shvaća! I treba puno vjere kada ga srce ne kuša. (P 40)

Zaziv Duhu Svetome

Dođi, Duše Sveti, Oče svjetla i Bože ljubavi, oblikuj moju molitvu, pokaži mi istinu, daj da u moju dušu siđe žar tvog plamena, neka prožme moju dušu i ispuni je Bogom. Dođi, Duše Sveti koji podižeš mučenike, ispovjedaoce, apostole, proroke, velike heroje i velika srca. Moj Spasitelj je slijedio tvoje vodstvo, da bih ga nasljedovao, vodi i mene kao njega. Duše Sveti, ti koji činiš čuda nemoćnim smrtnicima,

nadahnjuješ proroštva neukim siromasima snagom svoje milosti, ojačaj moju slabost; govoreći dubinama moga srca istopi led koji je u mojoj duši. Udalji me od pomodarstva, puta kojim mnogi hode, od toga komotnog privida punog bezumnosti i nepravde. Pokaži mi put gotovo svima nepoznat, koji bez privida, sigurno, vodi ravno u Nebo, k tebi. (P 141)

Naše prikazanje Mariji i Isusu

Danas ti, presveta Djevice Marijo, prikazujemo sve što posjedujemo i svoj vlastiti život. Čuvaj tu našu siromašnu svojinu kao svoje vlasništvo u kojem ćeš ti, nakon Boga, biti jedina kraljica. Pogledaj svog predragog Sina, o Oče svjetla, usliši njegove uzdahe, usliši njegove molitve. Mi ti ga prikazujemo po Marijinim rukama: stišaj svoju srdžbu. Tvoj predragi Sin iskazat će ti beskrajnu slavu.

Isus: Moj Oče, prikazujem Ti se, po Marijinim rukama, kako bi me žrtvovao za sve, pod prilikom hostije. Evo mog tijela, evo moje krvi, evo moje predrage Majke: ako želiš. (P 49)

Molitva Isusu koji živi u Mariji

O Isuse koji živiš u Mariji, dođi, živi i kraljuj u nama, ostvari u nama svoj život kako bismo od sada živjeli samo za tebe. Oblikuj u nama svoje uzvišene kreposti, svoj Duh i njegovu svetost, čistoću tvoga nauka, žar tvoje ljubavi. Uči-

ni nas dionicima svojih otajstava kako bismo te nasljedovali ovdje na zemlji, daj nam svoje svjetlo, kako bi nas vodio u svakom našem koraku. Na slavu tvoga Oca, snagom tvoga imena, po svojoj Majci vladaj u nama nad naravi i đavlom. Amen. (P 111)

Hvalospjev u čast dobrog anđela čuvara

Uistinu sam sretan što uvijek uza me imam anđela čuvara. On je kraljević Raja, miljenik Božji, strah svojih neprijatelja, jedan od onih čistih duhova koji nemaju ništa zemaljskog. Njegova je moć velika. On može svojom snagom prevrnuti svijet, očaravajući je, pronicav, profinjen i okretan. On može u istom trenutku proći i kopno i more. Tako savršen, on želi biti moj čuvar kako bi mi pomogao u mojoj slabosti. On me oblikuje, vodi, ispravlja i opominje, brani me bez buke, a neprijatelj koji nas zavodi pored njega gubi svu svoju podmuklost.

Čuva me u svakom trenutku od nesretnih slučajeva do te mjere da je to teško povjerovati. On me potiče na pobožnost. Čini da pobjeđujem đavla, svladavam kušnje i pobjeđujem. A o kome se on toliko brine? Jao, anđeo pritječe u pomoć jadnom zemaljskom crvu, bijednom grješniku, ništavilu koji mu za tolika dobra odbija biti zahvalan i koji se znajući da je anđeo tu, ne trudi, dopasti mu se. Želim, o dobri Anđele čuvaru, da budeš radostan u mome društvu. Zahvaljujem ti za milost tvoje brige za mene. Pobijedit ću napasnika i njegovu drskost ako tebe imam za zaštitnika. BOG SAM. (P 121)

Hvalospjev u čast sv. Josipa, zaručnika Marijina

Pjevajmo hvalospjev u čast sv. Josipa, zaštitnika i zaručnika Marijina. Ponizni Josip je malo poznat. Nitko ga ovdje na zemlji nije poznavao, ali on očarava blaženike. Neka se Zemlja ujedini s Nebom i neka ga svi slave. Veliki sveče, Bog je našao samo tebe da budeš dostojan biti zaručnikom njegove divne Majke, zaručnik Kraljice Neba. Čudesna je to povlastica, biti svjedok njene svetosti, čuvar njene čistoće, o slavo neusporediva.

Otac vječni te molio da na zemlji hraniš njegovoga Sina, da budeš njegov zamjenik. Nosio si na grudima onoga koji sve drži u svojoj ruci. Po jedinstvenom si poslanju bio hranitelj Boga, svoga vlastitoga Oca. Tko li je vidio kako se dragate, smijete i grlite neizmjernom ljubavlju! Isusovi osmjesi su ti probadali srce i ispunjali ga slašću. Posve uronjen u njegovu ljubav, ti si mu uzvraćao riječima: Predragi sine, ljubim te.

Ako su tri Marijine riječi mogle svojom snagom posvetiti sv. Ivana zajedno s njegovom majkom Elizabetom, što sve nisu u tebi izazvali oni sveti i slatki razgovori u tvome domu! Isusova te riječ oduševljavala, njegova nazočnost ispunjavala milošću i svjetlom. Kolika li je bila tvoja poniznost! Ona te potakla da čuvaš tajnu u tišini, da staneš zadnji u red, da živiš kao siromašni drvodjelja, da izgledaš kao siromašan i neuk čovjek, bez posebnih sposobnosti, bez nadarenosti, bez posebnog izgleda i razboritosti.

Što si se ti više snizivao, Bog te više uzdizao sebi u svoju slavu. Tvoje su zasluge čudesne, tvoje povlastice prevelike. Nebo se divi tvome sjaju, zemlja je puna tvojih milosti koje sežu sve do čistilišta. Nikada te ne molimo uzalud, tvoje jamstvo i zagovor, kako kaže sveta Terezija, su uzvišeni. Tvoj Sin je Bog slavni, tvoja Zaručnica Kraljica Neba. Moleći ti im zapovijedaš, sve što ti tražiš, bude učinjeno. O neizmjerne li moći! (P 122)

3. DEVETNICA SV. LJUDEVITU

Prvi dan: Nježno srce sv. Ljudevita

Sv. Ljudevit je imao čudesan duhovni put kojim ga je Bog vodio a on vjerno odgovarao. Ljubav prema Bogu i bližnjemu, posebno onima koji su bili u većim potrebama su okosnica tog puta.

Još od djetinjstva i prvih buđenja njegove svijesti Ljudevit je bio privučen ljubavi prema Bogu. "Udaljujući se od vršnjaka... da bi izbjegao njihovim zabavama, on se povlačio u koji kutak kuće da bi se molio, a molio je svoju krunicu pred malom Gospinom slikom".

Vlč. Blain, prijatelj sv. Ljudevita i školski kolega iz doba odgoja u sjemeništu zapisa: "Često među nama izgledaše kao da je u jednom otuđenju osjećaja, isključen, obuzet Bogom. Ne mogaše čak prigušiti pokrete srca koje bijaše zahvaćeno Božjom ljubavlju, uz duboke uzdahe, za stolom,

u rekreaciji, posvuda... Kao u zanosu duha i sjetila bijaše to učinak izljeva, žestine i poticaja Božje ljubavi u punini Duha Svetoga koji zahvaća srce i daje osjetiti svoje slasti".

Ta ljubav prema Bogu i molitvi bit će temelj njegova svetačkoga duhovnoga puta sve do najvećih vrhunaca molitve. Otkrivajući svoje srce za Boga raspaljeno ljubavlju kao zreo svećenik i misionar zapisa kao u jednom dahu: „O moj Bože, želim te ljubiti, ljubav me potiče, počinjem izgarati. Ti me očaravaš. Pustite me da ljubim“ (P 138, 1).

Paralelno s rastom u ljubavi prema Bogu u nježnom srcu sv. Ljudevita rasla je i ljubav prema bližnjemu. Jednoga dana još dok je bio sjemeništarac, Ljudevitova majka Ivana došla je u posjet siromasima u ubožnicu s.Yves u Rensu... Prepozna neku siromašnu ženu i upita je tko ju je tu doveo, a ona odgovori: "Vaš sin, gospođo, uspio je pronaći mi mjesto u ovoj kući i on sam me doveo". Bez sumnje majka bijaše sretna i ponosna na sina.

Ljudevit je preosjećajno doživljavao patnju bližnjih te blagim gestama ljubavi koje su u isto vrijeme vanredne, kontestirao one koji su zatvarali svoje srce pred drugima u potrebi. Cijeloga svojega života svetac će prilaziti siromasima s osjećajem vjere, kao jednim produženjem ljubavi koju je iskazivao Isusu u Euharistiji. S istom onom nježnošću, ljubavlju i gorljivošću koju pokazuje u molitvi Ljudevit će pristupati svakom siromahu u kome će vidjeti samog Isusa. Siromasi su ga i prozvali »dobri otac Montfortski».

Molitva: Gospodine Bože naš, sv. Ljudevit Montforski se cijeli život trudio ljubiti Tebe i bližnjega, a mi tako malo uspijevamo na tom putu, po njegovu zagovoru pomozi nam nadvladati naše malodušje i sve ono što nas sprječava da istinski ljubimo. Čuj našu molbu (navesti nakanu) i po njegovu zagovoru udijeli nam srce čisto u ljubavi te milost za koju te molimo. Po Kristu Gospodinu našemu. Amen. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu i Litanije sv. Ljudevitu Montfortskome.*

Drugi dan: Duhovni rast, sv. Ljudevita i naš

Sv. Ljudevit sam svjedoči da je postigao vrhunac mističnog i duhovnog života na zemlji, duhovno vjenčanje sa Kristom kojega on naziva Mudrošću: „U novoj obitelji kojoj pripadam vjenčao sam se s Mudrošću i križem, tu je moje čitavo blago, vremenito i vječno, zemaljsko i nebesko, a ono je tako veliko da kad bi bilo poznato, mojoj bi sudbini zavidjeli najbogatiji i najmoćniji kraljevi zemlje. Nitko ne pozna tajne o kojoj govorim, ili posve malo njih. Ti ćeš je upoznati u vječnosti, ako se sretno spasiš, jer se može dogoditi i protivno: dršći i više ljubi." (Pis 20).

Svetac je sam kazao svome prijatelju vlč. Blainu da je od tada u duši kušao trajnu Isusovu i Marijinu prisutnost. A sam Montfort o Marijanskoj karakteristici svoga mističnoga sjedinjenja govori i u pjesmi: „Ova dobra majka i učiteljica posvuda me snažno pomaže i kada zbog slabosti padnem, ona me odmah podiže. Evo, kazujem vam nevje-

rojatnu stvar. Ja nosim Mariju u sebi, urezanu crtama slave, ali u tami vjere" (P 77, 11-15).

Sv. Ljudevit jasno poručuje: ako netko uistinu na autentičan način želi živjeti duhovnost posvete koju on naučava, ona ga vodi uskim evanđeoskim putem oslobađanja od egoizma i sebeljublja. Cilj je pročišćenje i rast u ljubavi. U biti, Marija vjernika koji joj se posveti, vodi putem veće i čišće ljubavi, a upravo to podrazumijeva umiranje grijehu i samome sebi, te preobraženje i rađanje novog čovjeka u Isusu Kristu. U pjesmi kao da sama ljubav govori o sebi poručuje:

„Sebeljublje je posve suprotno od svete vatre božanske ljubavi, treba sve trpjeti i sve učiniti kako bi se protjeralo ovu profinjenu pakost. Kako bi se gorilo mojim čistim plamenom, kako bi se kušalo moje sveto pomazanje, treba mrziti sebe čak do mrtvljenja. Moja spasonosna vatra se gasi vodom lakih grijeha. Tko ih ne čini svojevoljno, doći će do čiste ljubavi neba." (P 5, 29-31).

Dakle, svetac putem koji je sam prošao želi voditi dušu do čistoće ljubavi i sjedinjenja s Isusom Mudrošću. On je svjestan da je lako krivo shvatiti i usvojiti bit duhovne poruke posvete te zato naglašava: „Budući da je bit ove pobožnosti izgrađivati unutarnjost, neće je svatko jednako razumjeti" (PP 119).

„Nije naročito teško upisati se u neku bratovštinu ili prigrliti ovu pobožnost te izmoliti dnevno koju usmenu molitvu kako to ona propisuje; ali je veoma teško ući u duh ove pobožnosti koji se sastoji u tome da učini dušu ovisnom u

nutrini i ropkinjom Presvete Djevice i Isusa po njoj" (MT 44).

Dakle, da bi netko ispravno shvatio u svakodnevici stil življenja duhovnosti posvete Isusu Kristu po Mariji, treba prvenstveno nastojati oko iskustvenog usvajanja temelja ove duhovnosti koji se sastoje u posvemašnjem predanju Mariji da ona vodi put našeg suobličenja Isusu u svim situacijama i prilikama života, bdijući nad nutarnjim duhom tog predanja, prihvatiti put umiranja grijehu i sebeljublju da bi duhovno rastao i sazrijevao, prihvatiti za to sva potrebna i neophodna sredstva duhovnog života kako bi putem čiste ljubavi došao do sjedinjenja s Isusom. Naravno da je to duhovna dinamika koja prati cijeli život i čije ostvarenje ne ovisi samo o ljudskom naporu nego je dar Božje milosti.

Molitva: Bože, iz milosti si nas po svome ljubljenome Sinu spasio i prihvatio kao svoju ljubljenu djecu, tako da te smijemo zvati Abba – Oče. Po uzoru i zagovoru sv. Ljudevita oslobodi naša srca od svega što priječi naš duhovni rast i što se tebi ne sviđa kako bismo uistinu u duhu zaživjeli naše sinovstvo u Sinu Tebi na slavu. Usliši našu prošnju po zagovoru sv. Ljudevita (navesti nakanu), daj da nikada ne sustanemo i odustanemo od puta duhovnoga rasta i daj nam milost za koju te molimo. Po Kristu Gospodinu našemu. Amen. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu i Litanije sv. Ljudevitu Montfortskome.*

Treći dan: Pouzdanje u Boga

Ljudevit, kao mladić ostavlja svoju obitelj, upućuje se u Pariz u sjemenište kako bi se pripravio za svećeništvo, i prvi put sam na putu osjeti se slobodniji i odgovorniji nego ikada u životu, odrastao je, pred sobom ima sve izazove života. On bira svoj put, u životu se želi osloniti jedino na vjeru i povjerenje u Boga. Novac koji ima u džepu i majčin zavežljaj dade prvom siromahu kojega susretne na putu. Malo dalje naiđe na drugog siromaha koji prosi i ne imajući mu što dati, zamijeni svoje novo odijelo za njegovo poderano i prljavo. Slobodan i lišen svega Ljudevit učini zavjet potpunog siromaštva i predanja u Božju Providnost, zavjet koji će ljubomorno i skrupulozno opsluživati do kraja života. Blain, suputnik svome prijatelju na putu formacije do svećeništva, zapisa: "U tom trenutku Ljudevit se bez mjere predade u ruke Božje Providnosti, s toliko povjerenja i mira kao da ona sva samo nad njime bdije. Ni torba puna zlata koja bi ga čekala u Parizu ne bi mu dala toliku sigurnost".

Sv. Ljudevit je cijeloga života imao veliko, potpuno i neograničeno povjerenje u Boga i njegovu Očinsku providnost. Osobno je iskusio mnoštvo nutarnjih i vanjskih poteškoća. Živio je u krajnjem siromaštvu, često puta neshvaćen, odbačen i progonjen, u nutarnjim i vanjskim tminama povezanim uz ostvarenje svoga misionarskog poziva i utemeljitelja druže. Pa ipak u svemu se uvijek u potpunom miru predavao s punim povjerenjem u Boga, kako je sam govorio Oca koji nikada ne uzmanjka a u jednoj svojoj pjesmi ovako nas na to potiče:

„Divimo se providnosti koja sve vodi svome cilju. Ova uzvišena razboritost i suvereni red sve poznaje, svime upravlja, snažno i blago raspoređuje sve do najmanje stvari, bez ikakvog lutanja. Čitav svemir je objavljuje, uvijek i posvuda, čitava zemlja je ispunjena njezinim čudesnim redom: izmjena godišnjih doba, oblaci koji plove, sva bića koja su usmjerena da se uzajamno potpomažu.

Ova mudrost raširena s jednog kraja na drugi, jednim treptajem oka, jednim pogledom sve zna i sve uređuje. Bog poznaje našu bijedu, on zna koje su naše potrebe, i kako je on naš dobri Otac, brine se za nas na tisuće načina, svojoj dobroj volji dodaje neizmjernu moć. Položimo, dakle, svoju nadu u njegovu uzvišenu dobrotu. Ali cjelovitu nadu u njegovu očinsku ljubav, jer On želi da se od njega nadamo čak i vremenskim dobrima, dobrima prirode kojima se služimo svaki dan, za odjeću, hranu i svaku drugu pomoć. Nastojmo pogotovo razumjeti ovu veliku Spasiteljevu tajnu koju nas je on došao naučiti po neizmjernoj milosti: položite nadu u vjernoga Boga, odmorite se na grudima njegove očinske dobrote". (P 28)

Molitva: Gospodine Bože naš, sv. Ljudevit se uvijek pouzdavao u Tvoju Očinsku pomoć. Mi se premalo pouzdajemo u Tebe. Pomozi nam u našem nepovjerenju i po zagovoru sv. Ljudevita udijeli nam milost da čvrsto s pouzdanjem vjerujemo Tebi te usliši našu molbu (navesti nakanu). Po Kristu Gospodinu našemu. Amen. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu i Litanije sv. Ljudevitu Montfortskome.*

Četvrti dan: Navjestitelj kraljevstva Isusa Krista po Mariji

Naviještanje radosne vijesti ili kako sv. Ljudevit voli kazati Kraljevstva Isusa Krista po Mariji, javlja se kao plod i cilj osobnog i crkvenog duhovnog rasta, a u njegovim temeljima je Isusovo poslanje: „Idite po svem svijetu i propovijedajte Evanđelje svakom stvorenju“ (usp. Mk 16, 15). Apostolat je bitni element osobnog sazrijevanja u vjeri. To znači da uz čišćenje duše od grijeha i usvajanje evanđeoskih vrijednosti, uz produbljenje našeg odnosa s Bogom po vjeri, ufanju u ljubavi te svjedočanstvo kršćanskog života, briga i zauzetost za naviještanje Evanđelja i rad na širenju kraljevstva Božjega, sve to nužno prati autentično duhovno sazrijevanje, koje se kod nekih može očitovati samo u molitvi apostolatski usmjerenoj, a kod drugih i u pastoralnoj aktivnosti.

Apostolaska i misionarska dimenzija rasta duhovnog života oslobađa vjernika od zatvaranja duhovnog puta u sferu privatnosti i intimnosti koje se kao napast mogu lako pojaviti na osobnom putu življenja vjere. Apostolat zajedno s molitvom proizlazi iz autentičnog odnosa s Kristom i predstavlja duhovno obogaćenje, ne kao produžetak molitve, ni darivanje od svog puta rasta u svetosti, nego izvor duhovnog života koji može dublje potaći i molitvu. Apostolat je plod rasta i sazrijevanja autentične kršćanske ljubavi prema Bogu i čovjeku koja potiče vjernika da uviđa potrebe bližnjega i nuka da apostolatski svjedoči Božju ljubav.

Vrijedi i obrnuto. Nedostatak apostolatske dimenzije prema Montfortu znak je neautentičnog osobnog puta rasta u vjeri:

„Odabrao sam, trčim po svijetu, uzeo sam dušu lutalice kako bih spasio moga siromašnoga bližnjega. Što? Zar ću posvuda gledati kako duša moga dragoga brata propada zbog grijeha, a da moje srce time nije dirnuto? Ne, ne Gospodine, njegova duša je predragocjena. Zar ću gledati kako ova tako lijepa duša, pada u vječnu smrt, a da nikoga to ne boli? Što? Zar ću gledati kako je Krv Boga koji ljubi ovu dušu beskorisno prolivena, a njena vrijednost zauvijek izgubljena? Radije bih bio proklet. Ah, Gospodine, svi te vrijeđaju u čovjeku koji je tvoja slika! Bez riječi bih trebao to trpjeti? Tvoji neprijatelji grabe tvoju slavu, a zar da ja budem na njihovoj strani? Uistinu, radije smrt! S tobom, Gospodine, ja ću pobijediti“ (P 22).

A sam svetac je pučke misije privilegirao kao vrstu svoga apostolatskoga djelovanja. Običavao je ići u župu kako bi proučio ambijent i dao prvi poticaj vjernicima o važnosti sudjelovanja u misijama. Po Ljudevitovim riječima još netko se alarmirao i pokretao kad je on odlučivao držati misije u nekoj župi: "Kad dođem u neko mjesto održavati misije, đavao napregne sve sile da ih upropasti, ali ja dođem s Isusom, Marijom i sv. Mihaelom pa ga pobijedim". Svetac je duboko osjećao da je njegovo misionarenje i jedna duhovna borba za obraćenje duša koja se odražavala u konkretnom životu svakodnevnice tijekom misija.

Molitva: Bože, Ti si nadahnuo sv. Ljudevitu Mariji Montfortskome apostolsko poslanje da svima propovijeda Evanđelje Krista, tvoga Sina. Po njegovu zagovoru usliši našu molbu (navesti nakanu) i udijeli nam, da, odgajani od Blažene Djevice Marije, budemo poučljivi glasu Duha Svetoga i pažljivi na krik siromaha kako bismo postali neumorni navjestitelji tvoga Kraljevstva. Po Kristu Gospodinu našemu. Amen. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu i Litanije sv. Ljudevitu Montfortskome.*

Peti dan: Učitelj prave pobožnosti prema Gospi i duhovnosti posvete

Sv. Ljudevit se još od djetinjstva u molitvi svom jednostavnošću i snagom svoga osjećajnog srca s djetinjom lakoćom otvarao Mariji, Majci koju mu je Isus dao. Blain, prijatelj sveca još iz sjemenišnih dana, zapisa: "Svi znaju da je Mariju zazivao samo kao svoju dobru Majku, ali ne znaju svi da se od svoje mladosti njoj utjecao s dječjom jednostavnošću povjeravajući njoj sve svoje potrebe bilo vremenite bilo duhovne. Kad je Ljudevit Grignion bio pred Marijinom slikom, izgledalo je kao da nikoga više ne poznaje ...Njoj se utjecao s velikim povjerenjem te je držao da će sigurno biti uslišan. Nikada se nije uznemirivao, sumnjao, dvoumio...Po njemu sve je već bilo riješeno nakon što je molio svoju dobru Majku".

U pobožnosti i posveti Mariji Ljudevit je ustrajao cijeli život, a to je naučavao i druge. Temelje svoje marijanske

pobožnosti je svetac našao u Evanđelju i Isusovoj volji. Isus je htio, ne bez razloga, zacrtati duhovni put svojih učenika tako da, prije ili poslije, na njemu susretnu Mariju i uzmu je za svoju Majku. Gospa je Isusov dar učeniku, dar koji treba prihvatiti u duhovnom životu.

Sv. Ljudevit sam je svim srcem prigrlio taj Isusov dar, a to preporuča svima: „Više volim umrijeti nego živjeti, a da ne budem sav Marijin. Ja sam je tisuću i tisuću puta uzeo za sve dobro svoje sa sv. Ivanom Evanđelistom, podno križa, i isto toliko puta predao se njoj" (MT 66).

„Oh, sretna li onoga koji je sve predao Mariji, i koji se Mariji u svemu i sasvim povjeri i u njoj se izgubi! On je sav Marijin, a Marija je sva njegova. On može slobodno reći s ljubljenim učenikom: „Uzeh je k sebi" (Iv 19, 27), to jest: primih je za sve svoje dobro" (PP 179).

Za sv. Ljudevita posveta Isusu Kristu po Mariji je u biti savršena obnova krsnih zavjeta. On traži od svakog kršćanina da se potpuno posveti Mariji kako bi potpuno pripadao Isusu Kristu. Marija je jedina bila savršeno vjerna Bogu u svom životu, te je bila i nastavlja biti nositeljica Krista. Monfortanska posveta izravno se nadovezuje na obnovu krsnih zavjeta i svjesnog preuzimanja svih obaveza kršćanskog života te vodi osobu putem odrastanja u vjeri. Marija, koja je uvijek bila vjerna Bogu, duši koja joj se posveti pomaže na tom otajstvenom putu. Montfort poručuje:

„Sve naše savršenstvo stoji u ovome: upriličiti se Isusu Kristu, s njim se sjediniti i njemu se posvetiti. Zato je, bez sumnje, najsavršenija od svih pobožnosti ona koja nas

najsavršenije upriličuje Isusu, s njim nas sjedinjuje i njemu posvećuje. A pošto je Marija od svih stvorova najviše upriličena Isusu, dosljedno i pobožnost prema blaženoj Djevici, svetoj Majci našega Gospodina, više od ijedne druge pobožnosti posvećuje i upriličuje dušu Isusu, pa što je neka duša više posvećena Mariji, to će biti više posvećena i Isusu Kristu.

Eto, zato savršena posveta Isusu nije ništa drugo nego savršeno i potpuno posvećenje sama sebe Presvetoj Djevici; a baš tu pobožnost ja naučavam; ili, drugim riječima, ta je posveta savršena obnova zavjeta i obećanja učinjenih na krštenju". (PP 120).

Molitva: Gospodine Bože naš, Ti si sv. Ljudevitu udijelio milost istinske pobožnosti i učinio ga učiteljem posvete Kristu po Mariji. Po njegovu zagovoru usliši našu molbu (navesti nakanu) i udijeli nam da, odgajani od Blažene Djevice Marije, živimo vjerodostojnim kršćanskim životom. Po Kristu Gospodinu našemu. Amen. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu i Litanije sv. Ljudevitu Montfortskome.*

Šesti dan: Ljubav prema Crkvi

Sv. Ljudevit, koji se sve vrijeme formacije pripremao za svećenički misionarski rad s narodom, imao je duboki osjećaj za Crkvu i crkvene dimenzije koje danas izražavamo kategorijama naroda Božjega, Božjeg kraljevstva i misionarskog poslanja Crkve. A da shvatimo duh kojim se vodio Montfort, dosta je citirati dva teksta iz njegova života.

Kao mladi svećenik nakon nekoliko mjeseci pastoralnog iskustva Ljudevit piše svom duhovniku: „S druge pak strane osjećam veliku želju da širim ljubav prema Gospodinu i njegovoj svetoj Majci, tako da bih na jednostavan i siromašan način počeo katehizirati siromahe po selima i pobuđivati grješnike na pobožnost prema Blaženoj Djevici. Tako je činio jedan dobar svećenik koji je nedavno umro na glasu svetosti. Hodio je od župe do župe da katehizira siromahe oslanjajući se samo na Providnost. Zaista, moj predragi Oče, ja nisam vrijedan tako časne službe, ali, videći potrebe Crkve, ne mogu, a da bez prestanka uzdišući ne tražim jednu siromašnu družbu dobrih svećenika koji bi tu službu obavljali pod zaštitom Preblažene Djevice. Ja se trudim, premda s mukom, da stišam ove dobre i neprekidne čežnje potpunim zaboravom na moju ulogu postavljajući sve u ruke Božje Providnosti i posve se podlažući Vašim odredbama koje će mi uvijek biti kao zapovijedi“ (Pis 5).

A pred kraj života u razgovoru s prijateljem Blainom svetac opravdava svoj život misionarskom mudrošću koja sve čini za potrebe Crkve. Ljudevit odgovara Blainu: „Jedna je mudrost osoba koje žive u zajednici i po pravilu, druga je mudrost misionara i apostolskih muževa. Prvi ne poduzimaju ništa novoga, nego žive po pravilu svetih kuća, dok drugi trebaju pribaviti slavu Bogu na uštrb sebe poduzimajući nove poduhvate. Ne treba se, dakle, čuditi ako prvi uvijek ostaju u miru i o njima se ne govori jer ne čine ništa posebno, dok drugi trajno boreći se sa svijetom, duhom tame i porocima, moraju se pomiriti da će od protivnika podnositi

velike progone. Ako su prvi dobro prihvaćeni od svijeta, to je znak da ih se pakao toliko ne boji. To je tako kada se živi kao prijatelji svijeta (...) Drugi su apostolski muževi, koji uvijek poduzimaju nešto novo, neko sveto djelo, utemeljuju ili brane. Nemoguće je da se o njima ne govori (...) Kad bi mudrost bila samo u tome da se ne čini ništa izvanredno i novo za Boga, ne poduzimlje ništa novo za slavu Božju, prvi za prekoriti bili bi apostoli koji su izišli iz Jeruzalema i nisu se zatvorili u dvoranu cenakula. Sv. Pavao koji prođe uzduž i poprijeko grčko-latinski svijet, sv. Petar koji je došao u Rim i pokušao podići križ na Kampidoliju i podložiti kraljevski grad cijeloga svijeta Isusu Kristu. Po prvoj mudrosti Sinagoga se ne bi toliko uzbunila i podigla progonstva protiv malog Spasiteljeva stada, ali i to malo stado ne bi raslo, svijet bi bio i danas što bijaše tada, pun idolopoklonika, perverzan, do kraja pokvaren u svome ponašanju i vrijednostima".

Kada se radi o Crkvi i o njenom životu te poslanju u svijetu, svetac nije naivni idealist. On je duboko svjestan da grijeh označava i život kršćana u Crkvi. Opis tog lošeg stanja svijeta i Crkve duboko označava svečeve spise.

„Spomeni se ove družbe, Gospodine, radi svoje pravednosti. Čas je, Gospodine, da se javiš: oskvrnuše Zakon tvoj (Ps 118, 126), vrijeme je da učiniš što si obećao učiniti, jer se tvoj božanski zakon obeščašćuje, tvoje se Evanđelje napušta, potoci nepravde poplavljuju čitavu zemlju pa odnose i tvoje službenike. Sva je zemlja opustošena (Jr 12, 11), nepravda caruje, oskvrnjeno je tvoje svetište, groza pustoši

nalazi se na svetom mjestu" (Dn 9, 7; Mt 24, 15; Mk 13, 14) (GM 15). Crkva je „oslabljena i uprljana grijesima svoje djece" (GM 20).

Svetac se upravo zato trudio oko sredstava ustrajnosti u obraćenju naroda u pučkim misijama, te je svima koji su sudjelovali na kraju predlagao ispovijest vjere pred Biblijom, obnovu krsnih zavjeta i posvetu Mariji. Jedna od dubokih intuicija sv. Ljudevita koja je bila važni element njegova misionarskog rada i bitno je vezana uz svaki osobni put svetosti kao i uz obnovu cijele Crkve je inzistiranje na svjesnoj obnovi krsnog saveza (PP 127).

Molitva: Bože, Spase naš, Ti želiš da se Kraljevstvo zvoje proširi po cijelom svijetu, govoriš nam svoju riječ koja spašava, Ti si sv. Ljudevitu udijelio milost neumornog i neustrašivog naviještanja Evanđelja. Po njegovu zagovoru usliši našu molbu (navesti nakanu) i udijeli nam da ono što smo od tebe primili budemo sposobni darivati drugima i biti tvoji svjedoci u svijetu. Po Kristu Gospodinu našemu. Amen. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu i Litanije sv. Ljudevitu Montfortskome.*

Sedmi dan: Apostol Križa i Kristove pobjede

Duhovni život neminovno uključuje duhovno shvaćanje križa, koji se nužno susreće u životu. Imati zreo i ekvilibriran odnos prema križu je uistinu veliko duhovno umijeće. Lako je s krivim naglascima shvatiti i usvojiti duhovnost

križa, a kao posljedica toga dolazi do usporenja ili potpunog zastoja u duhovnom rastu i sazrijevanju. Sv. Ljudevit je veliki učitelj duhovnosti križa Kristova i želi nas odgajati u nasljedovanju Krista po našim križevima. Sv. Ljudevit križ u duhovnom životu kršćanina promatra počevši od Isusova pashalnog otajstva muke, smrti i uskrsnuća:

„Evo što je, po mom mišljenju, najveća kraljeva tajna (Tob 12, 7), najveće otajstvo Vječne Mudrosti: to je križ. O kako su misli i putovi Vječne Mudrosti udaljeni i različni od misli i putova ljudi, pa i od onih najmudrijih! Taj veliki Bog želi otkupiti čovjeka, otjerati i sputati đavle, zatvoriti pakao i otvoriti ljudima Nebo i povratiti vječnome Ocu beskrajnu slavu. Evo te velike odluke, toga teškog djela i ogromnog pothvata. Kojim će se sredstvom poslužiti ta Mudrost čija se snaga prostire s jednoga kraja svijeta na drugi i blagotvorno upravlja svemirom (usp. Mudr 8, 1)? Ona ima svemoguću mišicu i jednim jedinim njezinim pokretom može uništiti sve što joj se protivi i učiniti sve što hoće; jednom jedinom riječi svojih ustiju može sve stvoriti i sve uništiti. Potrebno je da samo nešto htjedne, i sve će se dogoditi. Ali njezina ljubav daje zakone njezinoj svemoći. Želi se utjeloviti da pokaže ljudima svoje prijateljstvo, sama želi sići na zemlju da bi se čovjek popeo na nebo. Neka bude! I ona gleda taj križ i u njemu nalazi svoju nasladu, uzljubila ga je iznad svih velikih i znamenitih stvari na nebu i na zemlji, jer on će biti oruđe njezinih pobjeda i ukras njena veličanstva, njezina bogatstva, slast njezina kraljevstva, prijatelj i zaručnik njezina srca. O dubino mudrosti i znanja Božjega

(usp. Rim 11, 33). Kako je iznenađujuć njezin izbor i kako su njezini sudovi i njezine odluke uzvišeni i neshvatljivi! A kako je tek neizreciva njezina ljubav prema tom križu" (LJVM 167-168).

Isusova muka i smrt na križu su Božji odabir te najveći dokaz i ostvarenje spasiteljske ljubavi Sina Božjega koji u potpunoj slobodi prikazuje sebe za naše otkupljenje. Upravo zbog toga što je Isusova muka dokaz i ostvarenje ljubavi, ona potiče i poziva vjernika na odgovor u ljubavi. Kršćanski život je nasljedovanje Isusa Krista i odgovor na pozive njegove ljubavi koji se konkretiziraju u svakodnevici kao nasljedovanje Isusa po križevima. Tek u toj duhovnoj dinamici se može shvatiti duhovnost križa koju naučava Montfort. Svetac poručuje:

„Jedan od najsnažnijih razloga koji nas mogu, po mom mišljenju, potaknuti da uzvratimo ljubav Isusu Kristu, Utjelovljenoj Mudrosti, jesu njegove boli koje je htio podnijeti da nam zasvjedoči svoju ljubav" (LJVM 154).

Molitva: Gospodine Bože naš, Ti si u svojoj svevišnjoj Mudrosti odredio da tvoj Sin Isus Krist spasi ovaj svijet po smrti na Križu i Uskrsnućem. Ti si sv. Ljudevita primjerom i riječju učinio gorljivim apostolom Križa Kristova, po njegovu zagovoru usliši našu molbu (navesti nakanu) i udijeli nam da dobro nosimo svoj križ nasljedujući tvoga Sina. Po Kristu Gospodinu našemu. Amen. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu i Litanije sv. Ljudevitu Montfortskome.*

Osmi dan: Učitelj ustrajnosti života u milosti

Iz pastoralnog iskustva, kao pučki misionar, Montfort je bio duboko uvjeren da je ustrajnost u milosti veliki problem ljudskih duša te upravo zato potiče da se prihvati duhovnost posvete. Problem ustrajnosti u dobru je jako naglašen u življenju vjere. Radi se o otajstvenoj stvarnosti zbog toga što se kod ustrajnosti isprepliću prvenstvo Božje milosti, neistraživa tajna ljudske slobode i sva krhkost nutarnjeg puta čovjekove suradnje na koji lako negativno utječu vlastita i tuđa grješna prošlost, sklonost na zlo te sugestije i napasti svijeta i đavla. Na putu življenja vjere ne koristi jedno prolazno oduševljenje i trenutno obraćenje, ako poslije ne slijedi kontinuitet i ustrajnost na tom putu. Najbolji se plodovi u duhovnom životu dobivaju po ustrajnosti, dan za danom i godina za godinom.

Sjeme koje padne na zemlju mora umrijeti, polagano i neprimjetno rasti te u vrijeme zrelosti donijeti plod. Marija, koja je uvijek ostala vjerna i ustrajna, pomaže osobama koje se njoj posvete da dobiju tu milost od Boga te da vjerno ustraju dok ne donesu plod.

„Napokon ima još jedan poticaj na ovu pobožnost prema Presvetoj Djevici: ona nam je divno sredstvo da ustrajemo u kreposti i ostanemo vjerni. Jer zbilja, zašto većinom grješnička obraćenja nisu trajna? Zašto se tako lako ponovno pada u grijeh? Zašto većina pravednika, umjesto da napreduju iz kreposti u krepost i stječu nove milosti, gube često i ono malo kreposti i milosti što su ih imali? Rekao sam prije

da je ta nesreća stoga što se čovjek, iako je tako pokvaren, tako slab i tako nepostojan, ipak uzda u sebe, oslanja se na svoje sile i smatra se kadrim sačuvati blago svojih milosti, svojih kreposti i zasluga. A u ovoj ih pobožnosti povjeravamo Presvetoj Djevici, Djevici vjernoj, sve što imamo i postavljamo je za opću blagajnicu svih naših dobara i naravnih i milosnih. Njezinoj se vjernosti povjeravamo, na njezinu se moć oslanjamo, na njezino se milosrđe i ljubav upiremo da ona sačuva i poveća naše kreposti i zasluge, usprkos đavlu, svijetu i tijelu, koji se naprežu da nam ih odnesu. Kažimo joj kao dobro dijete svojoj majci i vjeran sluga svojoj gospodarici: „Čuvaj povjereno blago" (1 Tim 6, 20). Moja dobra majko i gospodarice, priznajem da sam do sada primio tvojim zagovorom od Boga više milosti negoli sam ih zaslužio, i moje me kobno iskustvo uči da nosim to blago u posudi odveć krhkoj te da sam jako slab i jako bijedan, pa ga neću moći sačuvati u sebi, jer sam nejak i prezren (usp. Ps 119, 141); zato primi, molim, na pohranu sve što posjedujem, i sve mi to sačuvaj svojom vjernošću i svojom moću. Što ti čuvaš, ništa neću izgubiti; ako me ti držiš, neću pasti; ako me ti štitiš, bit ću zaklonjen od svojih neprijatelja." (PP 173)

Molitva: Gospodine, Bože naš, koji nas pozivaš da ustrajemo na putu vjere do kraja života, po zagovoru Gospe i sv. Ljudevita usliši našu molbu (navesti nakanu) i udijeli nam da dobro živimo svoj kršćanski život i milost sretne smrti. Po Kristu Gospodinu našemu. Amen. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu i Litanije sv. Ljudevitu Montfortskome.*

Deveti dan: Vodi nas do ljubavi prema Isusu

Pobožnost prema Mariji nas mora voditi Isusu Kristu. To je duboko Montfortovo uvjerenje koje će on više puta ponoviti. Različitim izrazima svetac naglašava ovu središnju istinu naše vjere te se uočava koliko on kao veliki Marijin štovatelj, gori ljubavlju za Isusa Krista. Na taj način sv. Ljudevit polaže temeljno načelo koje svaka marijanska pobožnost mora poštovati ako želi ostati u ispravnoj vjeri. Ali prizivanje na kristocentrizam ni na koji način nema ulogu umanjivanja pobožnosti prema Mariji, nego je pojačati i dovesti do one autentičnosti koju Bog želi zbog uzajamne povezanosti Isusa i Marije u Božjem planu spasenja.

„Isus Krist, naš Spasitelj, pravi Bog i pravi čovjek, treba biti vrhovni cilj svih naših pobožnosti, inače bi one bile krive i lažne. Isus Krist je alfa i omega (Otk 1, 8), početak i svršetak svih stvari (usp. Otk 21, 16). Mi se trudimo, kako kaže apostol, jedino oko toga da svakog čovjeka učinimo savršenim u Isusu Kristu (usp. Ef 4, 13), jer jedino u njemu stanuje sva punina Božanstva (Kol 2, 9) i sve ostale punine milosti, krjeposti i savršenosti; jer smo jedino u njemu bili blagoslovljeni svakim duhovnim blagoslovom (Ef 1, 3); jer je on naš jedini učitelj koji nas treba učiti, naš jedini gospodar o kojem imamo ovisiti, naša jedina glava s kojom moramo biti sjedinjeni, naš jedini uzor kojemu se trebamo upriličiti, naš jedini liječnik koji će nas izliječiti, naš jedini pastir koji će nas hraniti, naš jedini put koji nas treba voditi, naša jedina istina u koju moramo vjerovati, naš jedini život

koji nas treba oživljavati i u svim stvarima naše jedino sve koje nam ima biti dovoljno. Nijedno drugo ime pod nebom nije nam dano kojim bismo se mogli spasiti (usp. Dj 4, 12), osim imena Isusova. Bog nam nije stavio drugog temelja našega spasa, naše savršenosti i naše slave nego samo Isusa Krista. Svaka zgrada koja nije postavljena na taj kamen temeljac utemeljena je na pomičnom pijesku, i sigurno će se oboriti prije ili kasnije. Svaki vjernik koji nije s Isusom sjedinjen, kao lozova mladica s panjem, otpast će, osušit će se i neće biti ni za što nego da se baci u vatru (usp. Iv 15, 6). Ako smo u Isusu Kristu i Krist u nama, ne treba nam se bojati osude (usp. Rim 8, 39). Ni anđeli s neba, ni ljudi na zemlji, ni đavli pakleni niti ikoje drugo stvorenje ne može nam nauditi, jer nas ne može rastaviti od ljubavi Božje koja je u Isusu Kristu (usp. Rim 8, 39). Po Isusu, s Isusom i u Isusu možemo sve: povratiti svu čast i slavu Ocu, u jedinstvu Duha Svetoga, i sami postati savršeni te našem bližnjemu biti miomiris vječnoga života. Ako, dakle, promičemo ozbiljnu pobožnost prema Presvetoj Djevici, to je jedino zato da promaknemo pobožnost prema Isusu Kristu; to je jedino zato da iznesemo lako i sigurno sredstvo kako naći Isusa Krista. Kad bi pobožnost prema Presvetoj Djevici udaljavala ljude od Isusa Krista, trebalo bi je zabaciti kao đavolsku varku. Ali ova pobožnost ne samo da ne udaljuje ljude od Isusa Krista, nego nam je još potrebna da ga uzmognemo savršeno naći, nježno ga ljubiti i služiti mu vjerno, kao što sam to već pokazao i o čemu će biti govora još malo kasnije“ (PP 61-62).

Molitva: Gospodine, Bože naš, koji nas pozivaš da vjerujemo tvome Sinu Isusu Kristu i da ga ljubimo, po zagovoru Gospe i sv. Ljudevita usliši našu molbu (navesti nakanu) i udijeli nam pravu ljubav prema Isusu. Po Kristu Gospodinu našemu. Amen. Po Kristu Gospodinu našemu. Amen. *Oče naš, Zdravo Marijo, Slava Ocu i Litanije sv. Ljudevitu Montfortskome.*

4. LITANIJE SV. LJUDEVITU

Gospodine, smiluj se!
Kriste, smiluj se!
Gospodine, smiluj se!
Kriste, čuj nas!
Kriste, usliši nas!
Oče nebeski, Bože, (smiluj nam se)
Sine, Otkupitelju svijeta, Bože,
Duše Sveti, Bože,
Sveto Trojstvo, jedan Bože,
Sveta Marijo, preljubljena kćeri Boga Oca, (moli za nas)
Sveta Marijo, Majko Sina Božjega,
Sveta Marijo, Zaručnice Duha Svetoga,
Sveti Mihaele Arkanđele,
Sveti anđeli Božji, (molite za nas)
Sveti Apostoli i Evanđelisti,

Sveti Ljudevite Montfortski, (moli za nas)
Dostojni slugo Boga samoga,
Vjerni učeniče utjelovljene Mudrosti,
Svećeniče srca poslušnoga Duhu Svetome,
Robu Isusa koji živi u Mariji,
Gorljivi molitelju i promicatelju svete krunice,
Pokorniče i navjestitelju milosti Križa,
Misionaru Evanđelja spasenja,
Poticatelju iskrenog obraćenja,
Učitelju evanđeoske mudrosti,
Plodni autore duhovnih spisa,
Vjerni sine Službenice Gospodnje,
Propovjedniče Majke Otkupitelja,
Prijatelju siromaha i zapuštenih,
Ljubitelju djece i malenih,
Odgajatelju Božjeg naroda,
Vođo u ispovijedanju prave vjere,
Pastiru brižljivi dobra Crkve,
Utemeljitelju redovničkih družbi,
Poslušni suradniče Pastira Crkve,

Ti koji gledaš lice Svevišnjega - isprosi nam ustrajnost u vjeri,

Ti koji svijetliš u beskrajnoj Božjoj ljubavi - isprosi nam čistu ljubav i duboku poniznost,

Ti koji kličeš zbog zadobivene baštine - isprosi nam blaženu nadu,

Ti koji se raduješ u nebeskome Jeruzalemu - isprosi nam duha molitve,

Ti koji se nalaziš pred prijestoljem Jaganjčevim - isprosi nam mudrost križa,

Ti koji crpiš s izvora života - isprosi nam poslušnost Duhu Svetome,

Ti koji motriš Majku Božju - isprosi nam pravu pobožnost prema Mariji,

Ti koji si pored apostola Kristovih – isprosi nam žar za naviještanjem Evanđelja,

Ti koji uživaš zajedništvo svetih - isprosi nam ljubav prema Crkvi,

Ti koji sjediš za stolom u Kraljevstvu - isprosi nam krunu slave,

Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta, oprosti nam Gospodine!

Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta, usliši nas Gospodine!

Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta, smiluj nam se!

Pomolimo se: O Bože, koji si snagom Duha Svetoga sv. Ljudevita učinio gorljivim apostolom Krista Raspetoga i vjernim sinom Djevice Marije, daj da se i mi, po njegovu primjeru i zagovoru, obnovimo u duhu našeg Krštenja kako bismo donijeli istinske plodove kršćanskog života. Po Kristu Gospodinu našemu.

5. MOLITVE SV. LJUDEVITU U RAZNIM POTREBAMA

Za obitelj: Sv. Ljudevite ti si po svojim gorljivim molitvama i vođena Božjom milošću ulazio u brojne obitelji i donosio radosnu vijest evanđelja svjedočeći ljubav Srca Isusova za sve. Preporučujemo tvojoj ljubavi i tvome zagovoru svoju obitelj, a na poseban način našu potrebu (....). Neka u našoj obitelji cvate prava vjera, uzajamno poštovanje i nastojanje da svi članovi rastu u duhovnom životu i plemenitosti kako bismo se jednoga dana svi skupa mogli naći s tobom i sa svim svetima u nebeskom Kraljevstvu. Amen. *Oče naš... Zdravo Marijo.... Slava Ocu....*

Za djecu: Sv. Ljudevite, ti si po Božjoj milosti na poseban način ljubio djecu i silno se trudio, molio i osnivao škole da vedro i zdravo rastu i da budu odgojeni u vjeri. Ništa ti nije bilo teško za njih učiniti i pretrpjeti, a bio si im pravi uzor očinske i Isusove ljubavi. Tvojemu zagovoru preporučamo svoju djecu, svoje brige i tjeskobe za njih koje su velike jer im u ovom vremenu prijete mnoge stranputice na kojima mogu zaboraviti Boga, izgubiti nevinost i plemenitost svojih duša. Molimo te da im kod Srca Isusova izmoliš vedro i zdravo odrastanje i ustrajnost u vjeri kako bi izrasli u plemenite osobe i prave vjernike. Po Kristu Gospodinu našemu! Amen! *Oče naš... Zdravo Marijo.... Slava Ocu*

Za posao: Sv. Ljudevite, ti si po Božjoj milosti na poseban način ljubio, siromahe i njihove obitelji, tebi se s povjerenjem utječemo u našim velikim potrebama. Pomozi nam pronaći u poslu ne samo svakodnevnu potporu našim materijalnim potrebama, nego i izvor zasluga za vječni život. Isprosi nam milost zaposlenja i savjesnog obavljanja naših staleških dužnosti kako bismo cijenili svoj posao i obavljali ga s nakanama s kojima si ti obavljao svoje brojne i velike poslove. Amen. *Oče naš... Zdravo Marijo.... Slava Ocu....*

U nevolji: Sv. Ljudevite, ti si po Božjoj milosti za vrijeme svojega zemaljskoga života s potpunim pouzdanjem u Božju Providnost proživio brojne poteškoće i životne nevolje. Utječemo se tvojemu zagovoru u našim nevoljama (....). Isprosi nam od Isusa jakost u kušnjama kako bismo podnosili patnje s onom vjerom i nadom koju si ti imao noseći svoje križeve. Izmoli nam sigurnost i znanje da Bog sve okreće na dobro onima koji ga ljube te da će i nama zasjati sunce Božjeg milosrđa i milosti u našim nevoljama. *Oče naš... Zdravo Marijo.... Slava Ocu....*

Za čistoću: Sv. Ljudevite, ti si od najranije dobi pa do smrti ljubomorno čuvao čistoću i prikazivao je Gospodinu. Isprosi nam tu divnu i Kristu tako dragu krepost, čuvaj me od svih napasti i ne dopusti da padnem u bilo kakav sramotni grijeh. Čuvaj me od svake grešne misli, pogleda, želje i djela. Daj da i u mojoj duši uvijek cvate bijeli ljiljan čistoće na slavu Boga sama. Amen. *Oče naš... Zdravo Marijo.... Slava Ocu....*

Za milost sretne smrti: Sv. Ljudevite, ti si za sebe kazao: *"Idemo, dragi prijatelji, idemo u Raj, ma što se može ovdje zadobiti, Raj vrijedi više..."*. Molimo za tvoju očinsku pomoć u zadnjim časovima našeg zemaljskog života. Izmoli nam sretnu smrt u milosti Božjoj, u pravoj vjeri i potpunom pouzdanju da poput tebe i mi budemo primljeni u kuću Očevu i da naš život bude preobražen u vječnoj radosti kod Gospodina zajedno s tobom i svim svetima u Nebu. Amen. *Oče naš... Zdravo Marijo.... Slava Ocu....*

U svakoj potrebi: Bože, dobri naš Oče, Ti si sv. Ljudevita po Marijinim rukama pročistio, ljubavlju, trpljenjem i kušnjama. Po tvojoj milosti njegova velika vjera, nesebična ljubav i čvrsto pouzdanje, učinile su ga oruđem u tvojoj ruci za ostvarivanje tvojih velikih djela. Poticani primjerom njegova života i pouzdavajući se u njegov zagovor molimo Tvoju pomoć...

Udijeli nam milost da i mi, poput sv. Ljudevita, s pouzdanjem tražimo Tvoju volju i snagom vjere svladavamo ili strpljivo podnosimo teškoće života. To Te molimo po Kristu Gospodinu našemu. Amen.

6. MOLITVE SV. LJUDEVITU ZA RAZNE KREPOSTI, DRUŽBU I SVIJET

(Ove molitve su zamišljene kao kratke molitve prošnje u kojima je prvi dio misao samog sveca a drugi naša molitva da nam pomogne u onom duhovnom području ili kreposti koje vidimo u njegovom životu i nauku. Molitve se mogu moliti zajednički nakon večernje i jutarnje, a mogu se moliti i osobno za vrijeme meditacije. Svaka od molitava lako može prerasti i u kraću trodnevnicu ili devetnicu bilo za osobne ili potrebe zajednice. Naime, dosta je nakon molitve dodati Oče naš... Zdravo Mariji...Slava Ocu i Litanije na čast svecu i imamo molitvu trodnevnice ili devetnice)

1. „Kada biste znali koliko ste pokore i križeva stajali vašeg utemeljitelja!" (riječi bl. Luise prvim članovima družbe)

Gospodine Isuse, po zagovoru sv. Ljudevita Montfortskoga udijeli nam milost zahvale Bogu, našem Utemeljitelju i svim članovima družbe koji su uložili same sebe i puno ljubavi kako bi misionari monfortanci u Crkvi i svijetu obavljali poslanje za koje ih je Bog odredio, a svima nam udijeli istinsku ljubav prema našoj Družbi i duhovnosti. Koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. Amen.

2. „Spomeni se, milosrdni Bože, ljubavi nekoć iskazane tvome narodu i radi iste ljubavi spomeni se ove družbe" (GM 4).

Gospodine Isuse, po zagovoru sv. Ljudevita Montfortskoga udijeli nam milost novih redovničkih i svećeničkih zvanja u našoj zajednici kako bi se u Crkvi i svijetu nastavio navještaj Evanđelja i širenje posvete u izvornom duhu naše družbe. Koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. Amen.

3. „Kad će planuti ovaj potop ognja čiste ljubavi što si ga ti došao zapaliti po svoj zemlji na tako blag i silan način da će se njime zapaliti i obratiti svi narodi? (GM 17)

Gospodine Isuse, po zagovoru sv. Ljudevita Montfortskoga udijeli nam milost proživljenog naviještanja radosne vijesti Evanđelja ovome svijetu kako bi oni koji su daleko od tebe upoznali tvoju ljubav i prihvatili Te za svoga Boga i Spasitelja. Koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. Amen.

4. „Srce moje, pjevaj dan i noć, Isus je moj pobjednik i moja ljubav dan i noć, Marija je moja ljubav dan i noć" (P 54).

Gospodine Isuse, po zagovoru sv. Ljudevita Montfortskoga udijeli nam milost istinske ljubavi prema tebi i tvojoj Majci kako bi naš apostolat bio svjedočanstvo za tebe u ovom svijetu. Koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. Amen.

5.„Dragi moj brate, budeš li vjeran nutarnjim i izvanjskim vježbama ove pobožnosti, koje ću ti malo kasnije pokazati, budi uvjeren da ćeš najprije, svjetlom koje će ti dati Duh Sveti po Mariji, predragoj svojoj Zaručnici, upoznati svoje opako dno". (PP 213)

Gospodine Isuse, po zagovoru sv. Ljudevita Montfortskoga udijeli nam milost da shvatimo da naše slabosti i pogreške koje ne želimo nisu zapreka Tvojoj ljubavi i našem duhovnom rastu jer je tvoje milosrđe oltar na kojem ti prikazujemo svoju bijedu. Koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. Amen.

6. „Nakon što sam čestitao tebi nemam li pravo sebi čestitati, ako ne kao tvome bratu, barem kao tvome svećeniku jer koje li radosti za mene!"(P 19)

Gospodine Isuse, po zagovoru sv. Ljudevita Montfortskoga udijeli nam milost da radosti našeg života, ljudske i svećeničke, budu odraz tvoga evanđeoskog duha i poticaj svima da istinski Tebe traže. Koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. Amen.

7. „Križ je duboko otajstvo, bez puno svjetla ne može ga se spoznati. Da bi se razumjelo križ, potreban je uzvišen duh, a potrebno ga je shvatiti kako bismo se spasili" (P 19)

Gospodine Isuse, po zagovoru Gospe i sv. Ljudevita Montfortskoga udijeli nam milost vjerodostojne duhovnosti križa da nasljedujući tebe podnosimo teškoće života u uvje-

renju da Bog sve izvodi na dobro onima koji njega ljube. Koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. Amen.

8. „Pjevajmo hvalospjev u čast sv. Josipa, zaštitnika i zaručnika Marijina. Ponizni Josip je malo poznat. Nitko ga ovdje na zemlji nije poznavao, ali on očarava blaženike".

Gospodine Isuse, po zagovoru Gospe i sv. Ljudevita Montfortskoga udijeli nam milost prave pobožnosti sv. Josipu tako da u našem životu kušamo njegovu očinsku zaštitu i pomoć u svim duhovnim i materijalnim potrebama naše zajednice. Koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. Amen.

9. «Sv. Josipe, što si se ti više snizivao, Bog te više uzdizao sebi u svoju slavu. Nikada te ne molimo uzalud, tvoje jamstvo i zagovor su uzvišeni. Tvoj Sin je Bog slavni, a Zaručnica Kraljica Neba. Moleći ti im zapovijedaš, sve što ti tražiš, bude učinjeno.» (P 122)

Sv. Josipe, čuvaru Isusa Krista i Djevice Marije, zaštitniče Crkve, ti koji si se svojim molitvama i radom brinuo i skrbio za svetu obitelj svojim očinskim zagovorom prati rast naše zajednice i izgradnju evanđeoskog duha da u njima vlada duh i ozračje Bogu posvećene obitelji. Koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. Amen.

10. «Gospodine Isuse, spomeni se, da si Majci svojoj dao jednu novu zajednicu da po njoj obnoviš sve stvari i da po Mariji dovršiš vjekove milosti koje si započeo» (GM 6).

Vječna i utjelovljena Mudrosti, molimo te po zagovoru sv. Ljudevita Montfortskoga za našu zajednicu, za sve koje ćeš u nju pozvati, da bude mjesto tvoga boravka i naviještanja Evanđelja. Koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. Amen.

11. «Danas ti, Presveta Djevice prikazujemo sve što posjedujemo i naš vlastiti život. Čuvaj tu našu siromašnu svojinu kao svoje vlasništvo u kojem ćeš ti, nakon Boga, biti jedina kraljica» (P 49).

Marijo Majko i kraljice srdaca i naše družbe, po zagovoru sv. Ljudevita Montfortskoga molimo te da naša zajednica pod tvojim vodstvom i tvojom zaštitom, živi i raste u Duhu u tvom domu, kako bi svijetu naviještala i donosila Isusa Krista. Koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. Amen.

12. «Videći potrebe Crkve, ne mogu a da bez prestanka uzdišući ne tražim jednu siromašnu družbu dobrih svećenika koji bi tu službu obavljali pod zaštitom Preblažene Djevice (Pis. 5)».

Sv. Ljudevite, naš utemeljitelju i duhovni oče, isprosi nam vjernost izvornim nadahnućima i Božjim planovima. Neka naša zajednica i naš samostan budu mjesto Božje prisutnosti za sve koji nas pohode. Koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. Amen.

13. „Pođimo do kraja svetišta, uđimo u to čudesno Srce Isusovo da ljubimo po njegovu uzoru i motrimo njegovu preobilnu ljubav." (P 41).

Gospodine Isuse, prečista ljubavi Očeva, po zagovoru sv. Ljudevita Montfortskoga, udijeli nam milost da te istinski ljubimo te da bližnje potičemo i vodimo prema pravoj ljubavi Tvojeg Božanskog Srca. Koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. Amen.

14. „Služimo Bogu bez podijeljenosti, jer srce podijeljeno ide putem propasti. „Sve ili ništa" Bog nam govori svojom jezikom, a meni je i malo dovoljno, kaže nam Sotona". (P 153)

Gospodine Isuse, ljubitelju čistoće savjesti, po zagovoru sv. Ljudevita Montfortskoga udijeli nam čvrstu volju i odlučnost da se borimo protiv svakoga svojevoljnoga grijeha kako bismo te ljubili čistom ljubavi. Koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. Amen.

15. „Kršćani, evo kruha snažnih, dražesna mana, obilni izvor, let duha svome Bogu, pogleda s njegova lica, to je molitva, ali i tako sam premalo rekao, ona je riznica milosti. Molitva je opće dobro čovjeka i anđela, čast koju dugujemo Besmrtnomu, njegova najslađa hvala". (P 15)

Gospodine Isuse, po zagovoru sv. Ljudevita Montfortskoga udijeli nam dar istinske molitve i rast u duhu pobožnosti kako bismo Tebe dostojno štovali i vjerodostojno nasljedovali. Koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. Amen.

16. „O Mudrosti dođi, siromah te moli, po Krvi moga blagog Isusa, po utrobi Marijinoj. Zašto produžuješ moje mučeništvo? Tražim te dan i noć. Dođi, moja duša te želi, dođi jer ljubavlju čeznem za tobom". (P 124)

Gospodine Isuse, po zagovoru sv. Ljudevita Montfortskoga udijeli nam istinsku želju za tobom kako bismo Te ljubili svim srcem i tako odgovorili na tvoju ljubav. Koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. Amen.

17. „Moj Bože, kad mislim na svoju slabost, na veličinu svih mojih neprijatelja, na njihov broj, snagu i njihova lukavstva, zaista se uznemirim i zadrhtim. Plovim olujnim morem gdje mi tisuće grebena prijeti smrću. Ovo životno more je puno provalija, lažnih prijatelja i gusara, koji mi nude svoje usluge, s namjerom da se i ja nasučem". (P 114)

Gospodine Isuse, po zagovoru sv. Ljudevita Montfortskoga u trenucima, napasti, kušnja, naših kriza i razočaranja neka Tvoja milost i u nama probudi čvrstu odlučnost i duboku čežnju za Bogom i vrati nas natrag k Tebi. Koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. Amen.

18. „Svo kršćansko savršenstvo sastoji se u želji i odluci da se postane svet. Ako tko hoće ići za mnom, u obraćenju i mrtvljenju, neka se odrekne samoga sebe; u trpljenju, neka uzme križ svoj; u nasljedovanju Isusa i djelovanju, neka me slijedi" (PPK 13).

Gospodine Isuse, po zagovoru sv. Ljudevita Montfortskoga udijeli nam milost da nikada ne gubimo želju za Tobom,

ne sustajemo na putu duhovnoga rasta, nego da uvijek i u svemu nastojimo sve više svidjeti se Tvojem Božanskom Srcu. Koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. Amen.

19. „Pjevajući otkrivam rijetku ljepotu koja se skriva i prikriva: svetu poniznost. Ona je mala i niska, jedva ju se vidi, ali promotrimo njezinu milost i savršenstvo. Iako je mala, ništa nije veličanstvenije od nje, ona je istinska zasluga zemlje i neba. Ona je draga krepost uzvišenog Gospodina, On u njezinoj prašini nalazi svoju najsavršeniju čast. On je nenadmašiv, ali ponizni ga pobjeđuje. Neizrecivom snagom On pridobiva cijelo njegovo srce". (P 8)

Gospodine Isuse, po zagovoru sv. Ljudevita Montfortskoga udijeli nam milost da uvijek i u svemu tražimo i vršimo Tvoju svetu volju i da redovito molimo za kreposti koje su nam najpotrebnije, poglavito za poniznost. Koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. Amen.

20. „Osjećam da ti ne prestaješ tražiti u Boga, za ovog jadnog grješnika, Božansku Mudrost putem križa, poniženja i siromaštva. Ustrajno, draga kćeri, ustrajno! Neizmjerno sam ti dužan; osjećam učinak tvojih molitava, jer sam više no ikad osiromašen, razapet, ponižen. Ljudi i zlodusi vode protiv mene u ovom velikom gradu Parizu veoma poželjnu i veoma slatku borbu." (Pis 16)

Gospodine Isuse, po zagovoru sv. Ljudevita Montfortskoga, iako se ne usuđujemo kao svetac moliti za trpljenja,

isprosi nam barem milost da u evanđeoskom duhu za naše veće dobro nosimo križeve u svakodnevnici koje nam život donese i Ti pošalješ. Koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. Amen.

21. „Hoćete li postati dostojni primiti križeve koji će vam doći, a da im vi sami ne dodate ništa – a takvi su najbolji – tada si nametnite dragovoljne križeve. Imate kakav nepotreban predmet koji vam je osobito omilio, poklonite ga siromasima. Gadi li vam se ili ne mili koje jelo, kakav miris, ili vam je tegobna kakova krijepost, uživajte to jelo, mirišite taj miris, vježbajte se u toj krijeposti, pobijedite sami sebe". (PPK 61)

Gospodine Isuse, po zagovoru sv. Ljudevita Montfortskoga udijeli nam milost da Ti znamo u svakodnevnici neprimjetno prikazivati male žrtve kako bismo uz Tvoju pomoć nadvladali svoje slabosti i uredili svoj karakter i prirodne sklonosti prema tvojoj ljubavi. Koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. Amen.

22. „Jer Mudrost ne ulazi u dušu opaku i ne nastanjuje se u tijelu grijehu podložnu"(Mudr 1, 4). Potrebno je da ta želja za Mudrošću bude sveta i iskrena i da vjerno čuva Božje zapovijedi, jer ima bezbroj luđaka i lijenčina koji imaju tisuće želja, ili bolje rečeno, željica za dobrim, ali ništa ne čine da se okane grijeha i ne nanose sebi ni u čem silu. (LJVM 182)

Gospodine Isuse, po zagovoru sv. Ljudevita Montfortskoga udijeli nam milost odlučne odlučnosti da Tebe nasljedujemo, te se nikada ne okrećemo unatrag na putu duhovnoga života, a sve kako bi naše biće i naša ljubav u svakodnevici bila sve više prožeta ljubavlju Tvojega Božanskog Srca. Koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. Amen.

23. Sv. Ljudevit je imao i posebnu milost da vidi Isusovu prisutnost u osobama siromaha i bijednika. Oni su ga prozvali »dobri otac Montfortski».

Gospodine Isuse, po zagovoru sv. Ljudevita Montfortskoga udijeli nam milost da svima onim s kojima radimo i kojima naviještamo Radosnu vijest spasenja svjedočimo evanđeoskim duhom prožetu očinsku ljubav. Koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. Amen.

24. „Posveta je lagan put. Probio ga je Isus dolazeći k nama, i na njem nas nikakva zapreka ne priječi doći k njemu. Dakako, možemo i drugim putovima doći do božanskog sjedinjenja, ali to će biti s mnogo većim križevima i čudnim smrtima i uz mnogo više teškoća, koje ćemo teže svladati. Trebat će nam proći kroz tamne noći, čudne borbe i smrtne muke; trebat će nam ići kroz vrletna brda, preoštro trnje i strašne pustinje. A Marijinim putem idemo ugodnije. " (PP 152).

Gospodine Isuse, po zagovoru sv. Ljudevita Montfortskoga udijeli nam milost da u čistoj vjeri i povjerenju, uz zagovor tvoje Majke, podnosimo terete tama u našem ži-

votu i da ne odstupamo od svojih dobrih odluka jer Ti sve okrećeš na dobro onima koji Tebe ljube. Koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. Amen.

25. Izvan sam sebe kada gledam sniženo najuzvišenije Veličanstvo u Presvetom Sakramentu. U njemu vidim istinskog Boga, u njemu vidim Kralja slave skrivenog u tami, bez sjaja i uzvišenosti. O, tko to može povjerovati? Ovaj dobrodušni Jaganjac je uzeo ovo stanje kako bi, pred svojim Ocem, bio naš odvjetnik. (P 128)

Gospodine Isuse, po zagovoru sv. Ljudevita Montfortskoga udijeli nam milost prave Euharistijske pobožnosti i potakni nas trajno na klanjanje Tebi prisutnom u Presvetom Oltarskom Sakramentu. Koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. Amen.

26. „Tisuće puta moje te srce želi, moj Euharistijski Isuse, kada ćeš doći? Biti bez tebe je mučeništvo, dođi, dragi moj zaručniče. Bez tebe osjećam krajnju mlitavost. Ljubavi, bez tebe uzdišem dan i noć. (P 112)

Gospodine Isuse, po zagovoru sv. Ljudevita Montfortskoga udijeli nam milost da trajno i svakodnevno u svome srcu budimo želju i čežnju za susretom i sjedinjenjem s Tobom u Sv. Pričesti. Koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. Amen.

27. „Svi kršćani imaju samo jednu vjeru, klanjaju se samo jednom Bogu, nadaju se istom blaženstvu u nebu. Svi priznaju samo jednog posrednika, Isusa Krista. Svi moraju nasljedovati ovaj božanski primjer i zato trebaju razmatrati otajstva njegova života, njegove krijeposti, i njegovu slavu. Pogrješno je vjerovati da je razmišljanje o istinama vjere i o otajstvima Isusovog života samo za svećenike, redovnike, laici su isto toliko dužni to činiti zbog opasnosti u kojima se nalaze svaki dan da se izgube. Trebaju se zato naoružati ustrajnim prisjećanjem na život, krijeposti i Isusovu muku, koje predstavlja petnaest otajstava svete krunice" (TSK 74).

Gospodine Isuse, po zagovoru sv. Ljudevita Montfortskoga udijeli nam milost prave pobožnosti i ustrajnog razmatranja tvog života, i daj da u njoj uvijek prepoznajemo veličinu i ljepotu Tvoje ljubavi te da tako imamo sigurnost da nas Ti uistinu ljubiš i želju da uzvratimo na Tvoju ljubav. Koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. Amen.

28. „Odabrao sam, trčim po svijetu, uzeo sam dušu lutalice kako bih spasio moga siromašnog bližnjega. Što? Zar ću posvuda gledati kako duša moga dragog brata propada zbog grijeha, a da moje srce time nije dirnuto?" (P 22).

Gospodine Isuse, po zagovoru sv. Ljudevita Montfortskoga udijeli nam milost istinske poslušnosti i pravog apostolata kako bi Ti po našem djelovanju vodio duše putem vječnog spasenja. Koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. Amen.

29. Moj Bože, zahvaljujem ti na mome izvrsnome staležu, što si me izabrao da čuvam djevičanstvo. Čuvaj moje tijelo bez mrlje i moje srce od navezanosti. U svom djevičanstvu imam uzvišenu ljepotu! (P 12).

Gospodine Isuse, po zagovoru sv. Ljudevita Montfortskoga udijeli nam milost čistoće duha, srca i tijela. Daj da vedro i trajno u evanđeoskom duhu bdijemo nad čistoćom i djevičanstvom koju smo Tebi prikazali. Koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. Amen.

30. „To je dragovoljno siromaštvo ili siromaštvo duha, ili veliki spasonosni savjet koji nam je dao Isus Krist. Od tuda treba početi kako bi se postigla svetost, inače je čovjek samo nemoć, mlitavost i prevrtljivost. Bog se nije mogao oduprijeti ljepoti siromaštva, toliko ju je ljubio da se učinio siromašnim čovjekom. U svojoj osobi on ju je obogatio blagom istine, ukrasio i okrunio svim svojim božanstvom". (P 20)

Gospodine Isuse, po zagovoru sv. Ljudevita Montfortskoga udijeli nam milost istinskog duhovnog siromaštva kako bismo nasljedovali Tebe oslanjajući se uvijek i u svemu na Božju providnost koja nikada ne uzmanjka. Koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. Amen.

31. „Mudrost se, kaže Duh Sveti, ne nalazi kod onih koji žive po vlastitim prohtjevima, koji daju svojim strastima i svojim sjetilima sve što im se svidi. „Jer oni koji žive po

tijelu, ne mogu se svidjeti Bogu, a tjelesna je mudrost neprijateljica Bogu" (Rim 8, 7-8). (LJVM 194)

Gospodine Isuse, po zagovoru sv. Ljudevita Montfortskoga udijeli nam milost savladavanja samih sebe poglavito u našem egoizmu kako bi Tvoja milost sve više rasla u našim dušama i preobražavala naše biće po uzoru na sliku Tvojeg Božanskog Srca. Koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. Amen.

32. „Divimo se Providnosti koja sve vodi svome cilju. To je uzvišena razboritost i suvereni red koji sve poznaje, svime upravlja, snažno i blago raspoređuje sve do najmanje stvari, bez ikakvog lutanja. Čitav svemir je objavljuje, uvijek i posvuda, čitava zemlja je ispunjena njezinim čudesnim redom. (P28)

Gospodine Isuse, po zagovoru sv. Ljudevita Montfortskoga udijeli nam potpuno povjerenje u Božju providnost u svim materijalnim i duhovnim potrebama da vedro živimo s predanjem u ruke Očeve koji sve vodi prema boljem i vječnom cilju. Koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. Amen.

33. „Ah, zašto, Gospodine, ne mogu objaviti čitavome svijetu ovo milosrđe koje si imao prema meni! Zašto da cijeli svijet ne zna da bih ja bez Marije bio već osuđen! Zašto se ne mogu dostojno zahvaliti na tako velikom dobročinstvu! Marija je u meni – "dana mi je". Oh, kakvo blago! Oh, kakva utjeha! i da ne bih bio, iza toga, sav njezin!" (MT 65)

Gospodine Isuse, po zagovoru sv. Ljudevita Montfortskoga udijeli nam milost prave i nježne pobožnosti prema tvojoj Presvetoj Majci, tako da naša Družba po uzoru na našeg utemeljitelja i duhovnog oca živi i promiče u svijetu duhovnost posvete Isusu po Mariji. Koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. Amen.

34. Ja sam krepost Nade, koja čini da se od Gospodina čeka milost i nagrada po Otkupiteljevim zaslugama. Ja sam čvrsto i postojano sidro koje učvršćuje nestabilnost, stup neizostavni koji podupire svaku svetost. (P 7)

Gospodine Isuse, po zagovoru sv. Ljudevita Montfortskoga udijeli nam milost čvrste i postojane nade da se usprkos svim nutarnjim i vanjskim poteškoćama oslanjamo na Božju ljubav koja je započela svoje djelo u nama, i s nama s povjerenjem da će ga dovesti do konačnog cilja. Koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. Amen.

35. „Što je veći Božji dar, to ga je teže zadobiti. Koliko nam je potrebno, molitava i napora da zadobijemo dar Mudrosti koji je veći od svih ostalih Božjih darova!" (LJVM 184)

Gospodine Isuse, po zagovoru sv. Ljudevita Montfortskoga udijeli nam milost neprestane molitve i povjerenje da će po Tvojem djelovanju i našoj molitvi svi okovi koji nisu Tebi po volji biti raskinuti. Koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. Amen.

36. „Živjela sveta ljubav zbog koje osjećam ustreptalost srca. Po njoj čovjek ljubi svoga bližnjega kao sebe samoga, samo za ljubav Božju, jer On zapovijeda da se ljubi bližnjega bez obzira na manjkavosti, bez zgražanja nad njegovim grijesima." (P 14)

Gospodine Isuse, po zagovoru sv. Ljudevita Montfortskoga udijeli nam milost istinske i djelotvorne međusobne ljubavi. Neka nas to potakne na veće predanje posvećenju tako da ljubav postane naše svjedočanstvo za Krista pred ljudima te ih privedemo na jedno dublje življenje vjere. Koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. Amen.

37. „Ah,, uopće se ne misli na vrijeme koje se gubi, iako je vrijeme najveće dobro, iako ono ima neizmjernu cijenu, vrijeme je kratko i dragocjeno, dano je da se zadobije Nebo" (P 31, 23).

Gospodine Isuse, po zagovoru sv. Ljudevita Montfortskoga udijeli nam milost da znamo dobro koristiti vrijeme za posvećenje koje si nam Ti dao i odredio kako bi naše služenje Tebi i ljudima bilo što vjerodostojnije i potpunije. Koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. Amen.

38. „Gospodine Isuse, spomeni se, da si Majci svojoj dao jednu novu zajednicu da po njoj obnoviš sve stvari te da po Mariji dovršiš vjekove milosti kao što si ih po njoj i započeo. Daj svojoj Majci slobodne sinove koji će joj u ljubavi robovati, inače ću svisnuti! Daj Majci svojoj! Za tvoju te Majku molim". (GM 5)

Gospodine Isuse, po zagovoru sv. Ljudevita Montfortskoga udijeli nam milost istinske ljubavi i zahvalnosti prema našoj Majci i Utemeljitelju čijoj si nas skrbi Ti osobno povjerio. Koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. Amen.

39. "Idemo, dragi prijatelji, idemo u Raj, ma što se može ovdje zadobiti, Raj vrijedi više...". (Zadnje riječi sv. Ljudevita)

Gospodine Isuse, po zagovoru sv. Ljudevita Montfortskoga udijeli nam ustrajnost u milosti do kraja i daj da trajno u srcu budimo želju i čežnju za susretom s Tobom u vječnosti gdje ćemo s Tobom biti zauvijek sjedinjeni u ljubavi. Koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. Amen.

40. „Isus je moja ljubav, Isus je moje blago, dan i noć samo ponavljam bez prestanka: ljubavi! Isus je moja ljubav dan i noć, idemo, dušo moja, pođimo istinskoj sreći, ljubimo Isusa, ljubimo istinsku i pravu ljubav." (P 54)

Gospodine Isuse, po zagovoru sv. Ljudevita Montfortskoga udijeli nam milost da Tebe istinski nasljedujemo, poglavito nam udijeli kreposti koje su nam najpotrebnije, a najviše ljubav prema Tebi koja nas Tebi sve više i više suobličuje. Koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. Amen.

41. „Blaženi koji se oslanjaju na Boga samoga po Isusu Kristu. Potrebno je da povjerenju koje ste stavili u Boga dodate razboritost u skladu sa vremenom i mjestom. Iako Bog

sve čini, a mi sami ne činimo ništa, ipak moramo djelovati i dobro raditi." (P 28)

Gospodine Isuse, po zagovoru sv. Ljudevita Montfortskoga udijeli nam milost duboke poniznosti pred tajnom našeg poziva, posvećenja i poslanja da uvijek i u svemu vršimo samo Tvoju volju na sve veću slavu Božju. Koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. Amen.

Sadržaj

Predgovor 4

1. Život sv. Ljudevita 7

2. Molitve sv. Ljudevita 19

3. Devetnica sv. Ljudevitu 27

4. Litanije sv. Ljudevitu 48

5. Molitve sv. Ljudevitu u raznim potrebama 51

za obitelj 51
za djecu 51
za posao 52
u nevolji 52
za čistoću 52
za milost sretne smrti 53
u svakoj potrebi 53

6. Molitve sv. Ljudevitu za razne kreposti, družbu i svijet 54